*I чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...*
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 103. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 2-го ЧЕРВНЯ 1972 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, JUNE 2, 1972 No. 103. VOL. LXXIX.

ГОЛОВНИЙ УРЯД ЗАЙНЯВ СТАНОВИЩЕ ТА СХВАЛИВ РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ ДЛЯ ДОБРА ОРГАНІЗАЦІЇ, ГРОМАДИ І НАРОДУ; У РІЧНОМУ БЮДЖЕТІ УНС ПЕРЕДБАЧАЄТЬСЯ $5,585,000 ПРИБУТКІВ І $4,878,950 ВИДАТКІВ

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН, ПІСЛЯ ЕНТУЗІЯСТИЧНОГО ПРИВІТАННЯ У ВАРШАВІ, ВЕРТАЄТЬСЯ ДО ВАШИНҐТОНУ

Варшава. — В середу 31 травня ц. р. президент Ричард Ніксон прибув з Тегерану до Варшави. Останні його години були затьмарені вибухами трьох бомб: одна вибухла за годину перед приїздом Президента під пам'ятник-могилу батька шаха Рези Пахлеві яких 100 стіп позаду того пам'ятника, — друга вибухла під автомобілем американського дорадника в іранському летунстві ґенерала Гаролда Прайса, поранивши йому обидві ноги та поранивши також водія і вбивши одну жінку, — а третю терористи підкинули під стіну Американської Інформаційної Аґенції, в якому вилетіли всі шиби й пошкодили сусідні доми. Однак ті терористичні акти не змінили передбаченого пляну Президента. В Ірані віддавна діє невелика група комуністичних екстремістів. Саме в минулому тижні повісили в Тегерані 5-ох молодих терористів за різні вбивства. В американсько-іранському комунікаті, що його проголошено перед відлетом Президента з Тегерану, підтримано резолюцію Ради Безпеки з жовтня 1967 р. як підставу для ізраїльсько-арабського порозуміння, висловлено надію, що Пакистан й Індія замиряться та заявлено солідарність в справі миру й безпеки в обширі Перської затоки.

У Варшаві привітав Президента на летовищі голова польської Державної Ради проф. Генрик Яблонський. Генеральний секретар польської компартії, наслідуючи московського Леоніда Брежнєва, не виїхав на летовище, але вітав Президента з приїздом до сойму. Польська преса й радіо подавали дуже скупі вістки про приїзд президента Ніксона й нічого не згадували про трасу, якою він їхатиме. Однак десятки тисяч поляків ждали на нього перед пам'ятником Невідомому Воякові. Тоді вперше за всю подорож президент Ніксон висів з авта і подавав руку простягненим в його сторону рукам. Поляки скандували „Нік-сон", „Нік-сон" і кричали „Сто лят!" Моторкада їхала повз Замок, де на тротуарах стояли тільки нечисленні мовчазні постаті, вірогідно — члени тайної поліції. У палаці ради міністрів відбувся офіційний бенкет, під час якого прем'єр Пйотр Ярошевіч виголосив тост, підкресливши головно бажання якнайважніших торговельних зв'язків з Америкою. Раніше у тому самому дні державний секретар Вілліям Роджерс, який спеціяльно для цієї мети прилетів із Бонну в Західній Німеччині з конференції міністрів закордонних справ 15-ох держав Атлантійського Союзу, підписав із польським міністром закордонних справ Стефаном Ольшевським довго підготовлюваний консулярний договір, в якому устійнено, що найдалі до 72-ох годин треба повідомляти другу сторону про арештування громадянина другої сторони та управильнено неясне дотепер питання про громадянство натуралізованих в Америці поляків.

На четвер вечором о годині 9.30, тільки пів години після прилету Президента на військове летовище Ендрю в Мериленді, заповіджено промову Президента перед об'єднаними палатами Конґресу. Її мали передавати через усі радіо-телевізійні стації.

„Хроніка поточних подій" подає нові інформації про заарештованих в Україні

Ню Йорк. — Одержане тут 24-те число поширюваної в СССР російськомовної „Хроніки поточних подій" датоване днем 5 березня 1972 року, подало повніший уже список українських дисидентів, заарештованих в січні ц. р. в Києві, у Львові та в інших містах України. Згідно з інформаціями „Хроніки" арешти проведено в днях 11-14 січня ц. р. й усіх арештованих було 19 осіб, з того 11 в Києві і 8 у Львові. В Києві були арештовані:

1) Іван Світличний — літературознавець; обшук в нього відбувався у зв'язку із справою бельгійського громадянина Ярослава Добоша. Забрано в нього самвидавну літературу і зараз же після арешту Світличного відвезли в юрму. Дружину Світличного сповістили про арешт аж по трьох днях. Слідство в справі Світличного веде майор КГБ Горячев. Івана Дзюбу, який був в час обшуку в хаті Світличного, відвезли до його дому, де також проведено обшук. Протягом трьох наступних днів Дзюбу переслухували кожного дня.

2) Василь Стус, 32 роки, поет і літературний критик. Збірка його віршів була видана за кордоном. В 1965 році він брав участь у протестних акціях і був виключений з аспірантури в АН УССР.

(Закінчення на стор. 7-ій)

Заарештована в половині травня, не зважаючи на важку хворобу, Надія Світлична, сестра заарештованого в січні літературного критика Івана Світличного

Син Надії Світличної Ярема, який після її арешту залишився сам, без опіки матері і найближчих рідних

ЧЕРГОВА КОНВЕНЦІЯ УНСОЮЗУ ВІДБУДЕТЬСЯ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Головний Уряд Українського Народного Союзу в результаті своїх річних нарад, що відбулися на його оселі Союзівці в Кергонксоні в тижні від 22-го до 26-го травня включно, зайняв становище до багатьох актуальних справ та схвалив цілий ряд запропонованих поодинокими його Комісіями резолюцій і рекомендацій для добра організації, громади і народу. Запропонований Фінансово-господарською Комісією і схвалений бюджет УНСоюзу в цьому році передбачає $ 5,585,000.00 прибутків і $ 4,878,950.00 видатків. На народні цілі у формі дотацій для різних наукових, виховних, молодечих, харитативних та інших установ приділено $ 15,000.00 та признано стипендії 34 студентам на загальну суму $ 10,000.00. За два роки, отже в 1974-му році має відбутися 28-ма з черги звичайна Конвенція УНСоюзу і на місце цієї конвенції обрано „місто братньої любови" Філядельфію, якщо пощастить знайти там відповідні приміщення для такого великого зібрання. Якщоб це не пощастило, тоді конвенція відбулася б в Ню Йорку. Нижче друкуємо ствердження та резолюції і рекомендації, що були запропоновані поодинокими Комісіями і схвалені Головним Урядом. Друкуємо їх редакційно-інформаційним порядком з деякими скороченнями. Офіціяльний і зобов'язуючий текст цих резолюцій і рекомендацій буде проголошений незабаром в офіціяльному протоколі з цих річних нарад.

СХВАЛЕНІ ГОЛОВНИМ УРЯДОМ УНС СТАНОВИЩЕ ТА ПРОПОЗИЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ КОМІСІЙ

КОМІСІЯ ДЛЯ ПУБЛІЧНИХ ЗВ'ЯЗКІВ ТА ПРЕСИ

I. НАШ НАРІД

Головний Уряд Українського Народного Союзу в імені всіх членів цієї найстаршої і найбільшої української установи у вільному світі висловлює:

1. Свій привіт і подив для українського народу, який в найтрудніших обставинах ворожої окупації не припиняє своїх змагань до волі і незалежности та творить непроминаючі вартості, збагачуючи ними вселюдську скарбницю досягнень в усіх ділянках життя;

2. Свій найгостріший засуд і протест проти брутального порушування комуно-московським режимом в Україні найосновніших людських прав, виявленого тепер новою хвилею арештів українських інтелектуалістів, та закликає всіх своїх членів в ЗСА і в Канаді, разом з усією нашою громадою та своїми співгромадянами, виявляти це наше обурення і протест масовими демонстраціями, інтерпеляціями в урядах наших країн та всіми іншими доступними нам законними засобами

II. НАШІ КРАЇНИ

Головний Уряд Українського Народного Союзу закликає все своє членство брати найактивнішу участь у всіх ділянках життя та продовжувати свій вклад у розвиток своїх країн, З'єднаних Стейтів Америки і Канади.

1. Мавши на увазі, що за чотири роки ЗСА відзначатимуть 200-річчя своєї революції і незалежности, Головний Уряд доручає Головному Екзекутивному Комітетові поробити всі потрібні заходи, щоб наша установа та її членство разом з усією нашою громадою вже тепер включилися в підготову для відповідного відзначення цих великих роковин. Головний Уряд зокрема рекомендує подбати про публікацію історії українського поселення в цій країні та українського вкладу в її ріст і розвиток, як також про публікацію історії Америки українською мовою.

2. Головний Уряд УНСоюзу, найбільшої української установи не тільки в ЗСА, але і в Канаді, вітає проєкт нової Конституції Канади, відмічуючи з гордістю, що провідну ролю в його підготові відіграв заступник головного предсідника УНСоюзу на Канаду сенатор Павло Юзик, висловлюючи йому за це свій подив і вдячність.

III. НАША ГРОМАДА

1. Головний Уряд УНСоюзу закликає всіх своїх членів у ЗСА і в Канаді продовжувати світлі традиції нашої установи та давати максимальний вклад у розвиток церковно-релігійного, суспільно-громадського, культурного виховного, економічного та всіх інших ділянок нашого життя. Головний Уряд зокрема закликає членів УНСоюзу усіми своїми силами і засобами піддержувати наші центральні репрезентації, Український Конгресовий Комітет Америки та Комітет Українців Канади, дбаючи про відповідну репрезентацію УНСоюзу в цих установах та обстоюючи в них ті ідеали і принципи, що лягли в основу УНСоюзу.

2. Головний Уряд УНСоюзу зокрема доручає своїм представникам в УККА, у зв'язку з недалеким XI Конґресом, заступати необхідність покращання структури цієї установи та відмолодження її проводу в найкращому інтересі її самої та всієї нашої громади і її майбутнього.

3. Головний Уряд УНСоюзу вітає збільшену активність нашої молоді та її збільшену участь у загально-громадському житті. Зокрема вітає часто ініціятивну активність молоді в обороні прав українського народу та його змагання до волі і незалежности, виявлену тепер у масових акціях в обороні людських прав в Україні та в протестах проти їх порушування.

4. Вважаючи, що сьогодні, як і в майбутньому, вітальну вартість для нашого народу, наших країн та наших громад має розвиток українознавчих студій, Головний Уряд УНСоюзу, прийнявши вже в цій справі резолюції своєї Комісії для Справ Молоді, закликає все своє членство активно піддержувати ведену тепер посилену збіркову кампанію для завершення Осередку Українських Студій в Гарвардському Університеті, як також підтримувати всі інші акції скеровані на встановлення і розвиток українських студій в університетах і коледжах ЗСА і Канади. Головний Уряд закликає членів УНСоюзу підтримувати активно наші наукові установи — Наукове Товариство ім. Т. Шевченка, яке в наступному році відзначатиме своє сторіччя, Українську Вільну Академію Наук, Український Вільний Університет, Український Католицький Університет та всі інші наукові і виховні установи. Головний Уряд закликає своє членство постійно піддержувати Українську Культурну Фундацію ім. Т. Шевченка в Канаді.

IV. НАША УСТАНОВА

1. Мавши на увазі провідну і часто рішальну ролю УНСоюзу в розвитку всіх ділянок життя українських поселень в ЗСА і в Канаді в минулому і сьогодні, Головний Уряд закликає все своє членство дорожити кращими традиціями нашої установи та завжди і всюди дбати про її добре ім'я та престиж у нашій громаді. Для здійснювання цього завдання Головний Уряд рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові подбати про виконання попередніх постанов відносно окремого координатора публічних зв'язків.

2. 80-річчя „Свободи" в наступному 1973 році та 80-річчя УНСоюзу в 1974-му році дають окрему нагоду для популяризації вартости нашої установи, її ідей та її ролі в житті і розвитку нашого народу, наших країн і нашої громади. Головний Уряд доручає Головному Екзекутивному Комітетові вже тепер поробити необхідні заходи для відзначення цих роковин відповідними публікаціями та імпрезами.

3. Головний Уряд доручає Головному Екзекутивному Комітетові продовжувати заходи для здійснення постанов попереднього річного засідання Головного Уряду, запропонованих Комісією для Публічних Зв'язків і Преси.

Іван Телюк — голова, Володимир Сохан — секретар, сен. Павло Юзик, Богдан Гнатюк, Іван Скальчук, Михайло Данилюк, Анна Чопик і Антін Драган — члени.

БУДІВЕЛЬНИЙ КОМІТЕТ

Будівельний Комітет розглянув стан будови нових приміщень для Головної Канцелярії УНС та фінансування цієї будови і стверджує наступне:

1. Сталева конструкція будинку досягла вже десятого поверху. Дату закінчення будови контрактор-будівельник встановив на 5-го лютого 1973 року та прохав продовжити йому час до цієї дати. Наш архітект не погодився на це продовження, але погодився продовжити час закінчення будови до 15-го вересня 1972 року. Питання продовження часу і підвищення коштів, що їх вимагає контрактор, з ініціятиви контрактора передано для арбітражу. Справа є тепер в руках фірми адвокатів Гюза, Мек Елроя, О'Коннела, Фолі і Гайзера.

2. Кошти будови фінансовано досі позичкою з наших власних біжучих фондів у формі другої гіпотеки на 10% річно та позичками з Комершел Траст Компані оф Ню Джерзі на відсотки короткотермінових позичок від 4½ до 6% річно. Позички в цьому банку затягається на базі рівночасного депонування бондів у цьому банку.

3. Досі, в додатку до обширу партеру та першого, другого і третього поверхів, що їх займатимуть приміщення для „Свободи" і Українського Народного Союзу, четвертий, п'ятий і шостий поверхи, що мають 564,000 квадратних стіп, винаймлено вже Першому Джерзі Національ-

(Продовження на стор. 3-ій)

ПОМЕР ПРОФ. СТЕПАН ТИМОШЕНКО, ВИДАТНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ УЧЕНИЙ

Вупперталь, Зах. Німеччина. — У понеділок 29 травня ц. р. помер тут на 94-му році життя видатний український учений світової слави в ділянці пружности й опору матеріялів і будівельної техніки автор численних праць професор-емерит Стенфордського Університету у ЗСА з 1936 року Степан Тимошенко, член - засновник Української Академії Наук в Києві 1918 року, дійсний член НТШ з 1910 р. й УВАН з 1947 р. Народжений 1878-го року в селі Шпотівка на Конотопщині, С. Тимошенко закінчив Петербурзький Інститут Інженерів Шляхів і після студій за кордоном у Мюнхені і Гетінґені, був у 1906-1913 роках професором Київського Політехнічного Інституту і в 1913-1917 роках професором Політехнічного та Електротехнічного Інститутів та Інституту Інженерів Шляхів у Петербурзі. в 1917 році переїхав до Києва, де взяв участь в заснуванні Української Академії Наук

Проф. Степан Тимошенко

1918 р. Переїхавши на еміґрацію в 1920 р., був професором Загребського Політехнічного Інституту і в 1922

(Закінчення на стор. 7-ій)

З РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

Звичайне річне засідання Головного Уряду Українського Народного Союзу, передбачене статутом, відбулося на Союзівці в тижні від 22 до 26-го травня 1972. Початок річних нарад в понеділок, 22-го травня, попередила традиційна вже церемонія вшанування патрона УНСоюзу Тараса Шевченка покладенням вінка біля його пам'ятника та відспіванням національних гимнів і „Заповіту". Слово „У світлі Шевченка" виголосив головний контролер д-р Михайло Данилюк. На фото: Головний Уряд УНС біля пам'ятника Тарасові Шевченкові.

Головною справою вже на початку нарад Головного Уряду, після їх відкриття головним предсідником Йосипом Лисогором та прийняття порядку нарад, був вибір головного касира на місце померлого в лютому цього року св. п. дир. Петра Пуцила. Було двоє кандидатів на цей пост. Обрано мґр Уляну М. Дячук, довголітню асистентку попередніх головних касирів. На фото: новообраний головний касир мґр Уляна Дячук складає приписану статутом присягу, яку проводить колишній головний касир і тепер почесний член Головного Уряду Роман Слободян. Побіч стоять: головний предсідник Йосип Лисогір (зліва) та заступник головного предсідника і рекордовий секретар Володимир Сохан.

Перший звіт. „Три місяці тому УНСоюз та, зокрема, наш Фінансовий Відділ зазнали великої втрати, як Всевишній покликав нашого головного касира бл. п. Петра Пуцила до останнього звіту . . ." почала свій перший річний звіт мґр Уляна Дячук, новообраний головний касир УНС, яку і видно на фотознімці. Біля неї (зліва) заступник головного предсідника проф. Іван Телюк, гол. предсідник Йосип Лисогір та по другому боці заступник гол. предсідника і рекордовий секретар Володимир Сохан. За мґр Дячук — почесні члени Головного Уряду інж. Степан Куропась та Іван Іванчук.

Усі учасники річного засідання Головного Уряду з увагою слідкують за нарадами, дебатують, пропонують. На фото: члени Головного Уряду УНС з молодшого покоління під час нарад. Сидять (зліва): проф. Тарас Шмаґала, д-р Богдан Футей, д-р Анна Чопек, пані Анна Гарас та ін.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

В дусі УНС

Саме в тому тижні, коли президент Ричард Ніксон з своєю дружиною і почетом перебував з офіційною візитою в Совєтському Союзі і коли у зв'язку з цими відвідинами та розмовами й домовленнями багато говорилось і писалося про „дух Москви", Головний Уряд Українського Народного Союзу відбував на своїй оселі Союзівці в Кергонксоні приписане статутом звичайне річне засідання, про перебіг і вислід якого оправдано можна сказати, що були вони „в дусі УНС". Це має велике і промовисте значення, бо власне цей „дух" вчинив УНСоюз великим, допоміг і дозволив йому перетривати і переможно вийти з багатьох криз і стати українською заморською твердинею, як його називали вже основоположники й піонери.

У чому проявляється той „дух УНС"? Насамперед у його великих ідеалах — служити своїм членам, своїй громаді і своєму народові. Черговою найважливішою ознакою того „духа УНС" є його народоправство: „нарід" себто члени УНС, вибирають своїх представників на конвенцію; а ті вибирають Головний Уряд, і завжди рішає більшість. Блискучі приклади того ідеалізму і народоправства, що становлять „дух УНС", дає нам уже майже 80-літня історія УНС. Крім першої конвенції в 1894-му році в Шамокіні, великою пробою того „духа" була сьома з черги конвенція, яка відбулася в Джерзі Ситі 1902-го року і на якій — як сказано в історії — „делегати поділилися на два табори, наче в справжньому парляменті". Подібно було й на інших конвенціях, і на річних засіданнях Головного Уряду. Очевидно, що не всі рішення були добрі, траплялися навіть злі, але вони ніколи не були винесені у злій вірі чи зі злої волі, і вкінці „дух УНС" завжди перемагав.

Цей „дух УНС" дуже виразно увидатнився і на останньому річному засіданні Головного Уряду, і то вже в перший день його нарад, коли на порядок поставлено вибір нового головного касира на місце померлого в лютому цього року св. п. Петра Пуцила. Було двоє кандидатів, було багато — як то кажуть — „руху", але з хвилиною коли проголошено вибір на цей пост мгра Уляни Дячук, „дух УНС" відчувалось не тільки в усіх дебатах та рішеннях, але й у приватних розмовах. Очевидно, були розбіжності думок, була критика та всілякі тенденції, але все це було таки справді в „дусі УНС", про що найкраще свідчать кінцеві ухвали. Змінюються часи і змінюються люди, але незмінним залишається власне цей „дух УНС", що є найкращою гарантією постійного росту цієї установи та її світлого майбутнього.

Передвиборчі несподіванки

Демократична партія зазнала у передвиборчій кампанії три великі несподіванки: поперше, сенатор з Мейн, Едмонд Москі, що його загально вважали за найпевнішого кандидата, зрікся активної кандидатури і чекає, так би мовити, за кулісами, чи може покличуть його, якщо партійна конвенція зайде у сліпий кут. Другою трагічною несподіванкою був атентат на Джорджа Воллеса, поруч із виявленням його сили не тільки в південних, але й у деяких середущих стейтах Америки. Третьою подією, якої ніхто не передбачав, був вихід сенатора Джорджа МекҐоверна на перше місце між демократичними кандидатами.

Ще недавно ніхто кандидатури МекҐоверна не брав поважно. Але Джордж МекҐоверн створив собі виборчий апарат, в якому працюють 50.000 добровільців з-посеред молоді, а виборчі станиці діють у 82-ох містах. МекҐоверн здобув дотепер 502-ох конвенційних делегатів, поруч із 323-ма делегатами Джорджа Воллеса і 294-ма сенатора Гюберта Гомфрі. Щоб отримати номінацію на конвенції Демократичної партії, яка почнеться 10 липня ц. р. у Маямі Біч, треба буде 1.509 голосів з-посеред усіх 3.016 делегатів. Тепер два названі вище демократичні кандидати борються за 271 делегата в каліфорнійських правиборах, які відбудуться 6 червня ц. р. Кандидатура Джорджа МекҐоверна стала предметом палких газетних і радіо - телевізійних дискусій. Сен. Гомфрі назвав свого суперника „безвідповідальним", бо пропозиція МекҐоверна скреслити з бюджету оборони 33 більйони і, зокрема зменшити бюджет фльоти на половину, може звести ЗСА на рівень другорядної потуги й виставити їх на смертельну загрозу від СССР. МекҐоверн боронить своє становище, мовляв, ЗСА мають досить атомових ракет, щоб знищити СССР. Руба стало питання: чи можна буде „зупинити" похід МекҐоверна на самій конвенції? Невідомо, яку ролю відіграє на ній важко поранений Джордж МекВоллес. Невідомо теж, чи демократичним кандидатом буде Джордж МекҐоверн, Гюберт Гомфрі чи хтось інший.

ПАДІННЯ ЧИ ПІДВИЩЕННЯ ШЕЛЕСТА

Коментування світової преси у зв'язку з відсуненням Петра Ю. Шелеста на підрядне становище в совєтській ієрархічній драбині, яке виявилося в його призначенні на пост одного із заступників голови Ради Міністрів, тобто прем'єра Совєтського Союзу, знайшли в деякій мірі своє підтвердження у факті усунення П. Шелеста із посту першого секретаря Центрального Комітету Комуністичної Партії України й із членства в Політбюрі цієї ж партії.

Проведено церемонію цього усунення — після майже десяти років безперервного виконування Шелестом усіх директив і настанов Москви — під час не заповідженого, але скликаного „екстремним" порядком пленуму ЦК КПУ в Києві у четвер 25 травня ц. р.

У повідомленні про цей пленум, що було надруковане 26 травня ц. р. в київській „Радянській Україні" і того ж або наступного дня в інших київських та обласних газетах, сказано:

„У зв'язку з призначенням тов. П. Ю. Шелеста заступником голови Ради Міністрів СРСР Пленум увільнив його від обов'язків першого секретаря і члена Політбюра ЦК КПУкраїни. Пленум одноголосно обрав тов. В. В. Щербицького першим секретарем ЦК КПУкраїни. Тепло зустрінутий учасниками Пленуму член Політбюра ЦК КПРС, перший секретар ЦК України тов. В. В. Щербицький виступив з промовою".

Відбулося це „увільнення" Шелеста і „о б р а н н я" Щербицького в рамцях поставленого на порядок денний пленуму „організаційного питання".

У формулюванні цього повідомлення звертає увагу сухість інформації про „увільнення від обов'язків" П. Шелеста, без будь - яких згадок про його заслуги на цьому посту чи й виконану працю і, другого боку, підкреслена „тепла зустріч учасниками пленуму" нового першого секретаря ЦК КПУ В. Щербицького.

Таке трактування Шелеста в офіційному „інформаційному повідомленні" підтверджувало б висновок світової преси, що Шелест справді таки „пішов униз", чи пак був відсунутий із важливішого політично й організаційно становища на підрядний пост котрогось там із черги — за одними джерелами десятого, за іншими аж тринадцятого — заступника голови Ради Міністрів СССР. Тому не виключене, що такі зміни на совєтській режимдрабині можуть свідчити про падіння Шелеста.

Проте, не зважаючи на усунення П. Шелеста з постів першого секретаря ЦК КПУ і члена його Політбюра, деякі факти й події останніх днів доводять, що в даному випадку не виключена також можливість, підвищення П. Шелеста на щаблях ієрархічної драбини.

Вказувала б на таку можливість участь П. Шелеста в урочистому підписанні американсько - совєтського договору про о б м еження стратегічного й нуклеарного зброєння, яке відбулося у Москві зараз же на другий день після „усунення" Шелеста. Між присутніми під час церемонії підписання цього договору у Владимирській залі в Кремлі у п'ятницю 26 травня ц. р. совєтськими керівниками в першому ряді поруч прем'єра СССР А. Косигіна із правого його боку фігурував Петро Шелест. Ліворуч Косигіна стояли такі члени Уряду й Політбюра, як Дмитро Полянський, Борис Пономарьов, „президент", чи пак голова Верховного Совєту СССР Микола Підгорний, Фьодор Кулаков, Міхаїл Суслов та Андрій Кириченко. Такого порядку дотримано на всіх фотографіях з цієї церемонії. Якщо брати до уваги просто китайську точність і послідовність в шеретуванні совєтських „достойників" під час таких парад, то Шелест займає вже найближче місце до прем'єра Совєтського Союзу Алексєя Косигіна. Членом Політбюра ЦК КПСС П. Шелест залишається й далі.

Наведений факт доводить слушність здогадів коментатора паризького „Українського Слова", який у повідомленні п. н. „П. Шелест відійшов з Києва", що було надруковане в числі з 28 травня, передбачає можливість підвищення Шелеста на совєтській ієрархічній драбині. „Вже давніше, від п'яти років, — сказано в тому повідомленні, — у провідних партійних колах України називали П. Шелеста майбутнім наступником Косигіна. Чи це так — годі зараз передбачити. Але нема сумніву, що, поруч із фактом постаріння П. Шелеста на його пості, грає тут ролю пересунення в проводі КПСС. Піднесення такого реакціонера, як Пономарьов, на ступінь вище означає потвердження курсу ресталінізації. Перехід Шелеста до Москви лежить на цій же лінії".

Якщо б цей здогад виявився правдивим, то треба рахуватися з тим, що перекинутий на становище заступника прем'єра СССР Петро Ю. Шелест може вже найближчим часом опинитися на пості, що його займає тепер — як кажуть важко хворий — Алексєй Косигін. А це означало б, якщо йдеться про внутрішню совєтську політику, дальше загострення „твердого курсу" в совєтському керівництві, провідним репрезентантом якого був і залишається Петро Шелест, завзятий душитель чехословацьких лібералізаційних реформ, один із тих, що вимагали окупації Чехо - Словаччини совєтськими військами, постійний — протягом усього часу свого урядування в проводі КПУ — погромник українського „буржуазного націоналізму" та противник договорів з Західньою Німеччиною і, без усякого сумніву, із ЗСА. Тому якоїсь відлиги в переслідуванні дисидентів в Україні і в цілому СССР немає будь-яких підстав сподіватися.

Репрезентантом „т в ердого" погромницького курсу в Україні буде напевно також і новий голова Ради Міністрів УССР, що його має „обрати" на місце В. Щербицького Верховний Совєт УССР, скликаний на 8 червня ц. р.

У зв'язку із справою Шелеста треба згадати, що, згідно з повідомленням з України, там був поширюваний українськими дисидентами наприкінці минулого року відкритий лист до керівників КПСС у Москві з вимогою усунути П. Шелеста із його становища за здійснювану ним політику репресій і русифікацію в Україні. Призначення Щербицького на місце Шелеста якихось змін у цьому відношенні не спричинить.

О. Р.

Роман Білинський

ЩЕ ДО СПРАВИ ЗБЕРЕЖЕННЯ НАШОЇ МОЛОДІ

(2)

Школи українознавства й молодечі організації

Наведені прикрі наслідки наглядно показують вартість національного виховання й конечність присвячувати йому якнайбільшу увагу. В домашньому вихованні може багато допомогти батькам наша виховна й дитяча література, зокрема журнал „Веселка". Крім того треба якнайбільше користати з нашого українського дошкілля і шкіл, передусім українознавства, і з українських молодечих організацій. В українських молодечих організаціях діти знаходять не тільки морально здорове товариство, але й досвідчених опікунів, що дбають про їх фізичне здоров'я, виховують на повновартісних, характерних громадян нашої спільноти та вчать їх дружньої співпраці. Самі діти почувають себе там дуже добре.

Школи українознавства поглиблюють у дітей знання української мови, вчать їх про край, культуру і минуле наших предків, їхні діла та завдання, що їх вони нам залишили. Батьки самі не можуть, звичайно, навчити цього своїх дітей, бо не мають на це ні часу, ні потрібного знання. З подібних причин не можуть цього зробити і наші цілоденні церковні школи. Варто згадати, що свідоцтва про закінчення школи українознавства мають також вартість у коледжах і в армії, як доказ знання другої мови. Школи українознавства не тільки вчать, але й виховують дітей, збільшують їхню відпорність на чужі нездорові впливи і тим самим дають їм вартісну забезпеку від морального розкладу, скріплюючи подібний корисний вплив наших молодечих організацій. Наука в школах українознавства відбувається звичайно раз на тиждень, в суботу, що робить можливим довозити дітей навіть з більшої віддалі. Оплати за навчання не високі. Діти незаможних батьків одержують знижки; також, коли з одного дому є двоє чи кілька дітей, оплати для них нижчі.

Впис дітей до шкіл українознавства і до українських молодечих організацій — це один із найважливіших способів забезпечення дітей проти відчуження і розкладу.

***

Свідомість власної вартости

Відчужування наших дітей тут, в ЗСА, є вислідом не лише впливу на них чужого оточення, але й заслабої оборони, яку діти мають від своїх батьків. Причиною цієї слабости є в багатьох випадках почуття меншовартости в самих батьків. Воно могло бути зрозуміле у бідних, безправних, безмовних новоприбульців, але, тепер для нього немає оправданої причини. Нині воно просто безглузде і смішне. Ми, українці, показали себе тут чесними, культурними і вартісними людьми, корисними й льояльними громадянами ЗСА.

Коли ж ідеться про моральну вартість, то ми завжди успішно видержували порівняння з нашим оточенням. Немає в нас ґанґстерів, злодіїв, хабарників ані „героїв", що, покликані до війська, втікають за кордон, немає обманців і ніхто в нас не називає їх „смарт ґаями". Почувати себе меншовартісними не маємо причини, хіба навпаки. Час нам усім зрозуміти це і почати інакше дивитися на себе самих, перестати міряти себе лише долярами і гнутися перед багатшими. Час почати цінити як слід нашу особисту і національну вартість і так виховувати своїх дітей. У справах національного збереження чи відступництва потрібна нам тверда громадська опінія, що вказувала б правильний шлях і слабшим, ще не виробленим характерам.

Зв'язок з трудноосяжними

Все досі вичислене — це тільки мала частина з того, що про національне виховання дітей треба сказати батькам, і то передусім батькам тих дітей, що стоять поза нашим зорганізованим виховним впливом. Тих дітей ми начислили були коло 195.000, тобто 78 відс. з усіх наших дітей у ЗСА. Їхніх батьків може бути коло 120.000. З них лише малу частину можемо досягнути через нашу пресу, бо більшість з них не читає наших газет. На тих батьків український громадський актив не має фактично ніякого впливу. Їхні діти немов відписані нами як пропащі, і якщо так залишиться, то більшість з них таки дійсно пропаде для нас зовсім, а частинно змарнується взагалі, розкладена чужою моральною заразою.

Всупереч поширеній опінії, нав'язання контакту з їх батьками, себто й оборона тих дітей, можлива, очевидно, при відповідній організації. Невільно нам бездільно ждати і тим самим здаватись без бою. Треба братися за оборону, хоч би успіхи були повільні чи тільки частинні. Потрібно опрацювати переконливий двомовний виховний матеріял для інформації тих батьків і наладнати його поширення через церкви, школи, дітей і пошту. При відповідному поставленні справи у нашій пресі можна сподіватися на піддержку, також матеріяльну, від тієї ідейної частини української громади, що хоче зберегти українських дітей від відчуження й розкладу.

Інформаційна акція вимагатиме довшої підготови, тож починати треба скоро, бо час не діє в нашу користь.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ОБЕРЕЖНО З НАПИСАМИ НА ПРОТЕСТАЦІЙНИХ ТРАНСПАРЕНТАХ

У суботу 6-го травня ц. р. відбулася у Філядельфії маніфестація в обороні Нескорених, арештованих інтелектуалів в Совєтській Україні. Очевидно, що при кожній такій події появляються транспаренти. У згаданій вище маніфестації, спонзорованій місцевим Відділом УККА, були теж транспаренти. Але кожну здорово думаючу людину вражав факт: зміст льозунґів не був належно обдуманий і не стояв на належному інтелектуальному рівні. Вже вершком злого тону був напис „Рашія ґоу ту гел!" Фрагменти з цієї маніфестації були передані опісля на трьох телевізійних станціях, і, очевидно, показували і цей напис.

Не знаю, чи багато з українських громадян здає собі справу з того, що саме цей вислів уважається тут за брукову лайку і відразу насторожує інтеліґентного американця у некористь тих, хто послуговується такими висловами. Необдумані написи можуть знецінити цілу подію, і ніхто її серйозно не потрактує.

Можна посилати „ту гел" поодиноких людей чи режим, але як можна бути таким нетактовним, щоб посилати „ту гел" цілий нарід, державу, що існує століттями, і — чи нам це подобається чи ні — світ уважає її одною із суперпотуг. Це — реальний факт.

Прикро вражала присутність двох священиків на тлі цього „ту гел". Думаю, що організатори маніфестацій повинні мати спеціяльних людей, які перевіряли б зміст написів, щоб він був достосований до теми, речевий, а передусім витриманий у формі, гідній цивілізованої нації. Зле обдумані й написані бруковою мовою написи шкодять нашій справі і допомагають нашим ворогам.

Орися Ільницька
Філядельфія

ПРИГНОБЛЮЮЧІ КВІТИ...

Ми відвідали нашу приятельку, яка перейшла операцію в шпиталі. Вона оповіла нам про своє терпіння, що його пережила. Та найбільш пригноблююче вона почувала себе тоді, коли на третій день по операції пробудилась по пігулках від болю і мутними очима глянула на підлогу, де було поставлено багато різноманітних квітів, які виділяли з себе похоронний запах. Їй здалося, що притомність вернулась до неї в похоронному закладі. Приятелі і організації щедро обдарували її квітами в ціні від п'яти до двадцяти долярів.

Мені спало на думку, чи не краще було б, щоб при відвідинах хворого приятеля приносили символічну квітку зі свого садка, а замість грошей, які витрачається на квіти, вкладали в коверту „Ґет Велл" чека на певну суму, залишаючи порожнє місце, де хворий може написати, на яку ціль хоче він цю суму пожертвувати: на Службу Божу чи на яку церковну чи світську організацію. А може — і хворому придалися б кілька дол., повернувши зі шпиталю.

Н. Н.
Ню Йорк

Хочемо довести до Вашого відома те обурення, що його викликала у нашій громаді поява статті про кап. Заварацького. Ця стаття — це поличник усім самостійницьким прагненням нашої нації — це зрада ідеалів, за які страждають Мороз, Караванський, Світличний і тисячі інших свідомих українців. Це така сама образа, як горезвісне інтерв'ю Сосновського з Мухиною, як поява блюзнірських статтей о. Соловія. Громадянство не піде за блудними кличами „за інтернаціональне ґосударство" під опікою „старшого брата"!

Іван Гаврилів, Юлія Лаврів, Микола Гальчук, Михайло Лаврів
Парма, Огайо

„МОЛОДЬ УКРАЇНИ" І РУСИФІКАЦІЯ

Газета „Молодь України", орган Центрального Комітету комсомолу УССР, не лише в статтях пропаґує, що „Москва — столиця нашої батьківщини", або що „СССР — батьківщина трудящих". Кожного місяця „Молодь України" містить пісні з нотами й подає тексти російською мовою. Найновіший приклад: у числі 66-му з квітня надрукована пісня Харітонова - Ш а і нського „Не плачь, девушка", в якій є такі слова, як „солдат немного пошагал — пока он с-що не ґенерал"...

Ар-м

ОЗНАКИ ПАРАНОЇ ЯК СОЦІЯЛЬНА НЕБЕЗПЕКА

(4)

Людська історія ще не знала такої оскаженілої нетерпимости й безкомпромісовости до людей інакшого думання, як це виявляють елементи параноїчного способу думання сучасного комуністичного руху. Основна прикмета кризи нашої доби — це оскаженіла боротьба елементів параноїчного способу думання проти е л е м ентів нормального способу думання. Користуючись марксистськими ідеями як сильним подразником для утворення в людських мозках обмеженого обширу застійного збудження, а звідси параноїчного способу думання, ці елементи групуються в компартії та в комдиктатуру з їх оскаженілою нетерпимістю до людей інакшого думання й оголошують здоровій частині людства боротьбу на життя і смерть. Основна параноїчна їх ідея — перетворити психіку людини з нормального думання на параноїчне. Подразник для впливу на мозки в барабанній пропаґанді марксизму. Комуністична партія називає себе інакше партією пролетаріяту. В чому підстави для такої назви? Марксизм твердить, що його ідеї визволять пролетаріят із залежности від п р и в а т новласницької економіки та від експлуатації. Одначе, матеріяльна забезпеченість пролетаря, що працював в індустрії, не була й не є гіршою від матеріяльного стану малоземельного хлібороба. І все ж, коли порівняти вплив марксистської пропаґанди на хлібороба й на пролетаря, то виявляється, що пролетаріят саме та кляса, яка найбільше підлягає впливові подразнення марксистської пропаґанди та утворенню в мозках обмеженого обширу застійного збудження, тобто параноїчного способу думання. Хлібороб і малоземельний щодо цього м е н ш е сприйнятливий і нерішучий. В чому ж причина? Марксистська соціологія, як і ніяка інша, цієї причини не розкрила. А причина ця в особливості праці.

Коли взяти працю хлібороба, ремісника й пролетаря, обминувши працю інтелектуальну чи розумову, то виявиться, що праця пролетаря не відповідає природі людини природі людини властива праця творча. Фридрих Енґельс казав: „павук снує свою павутину інстинктовно, не маючи уявлення про кінцевий р е з ультат своєї праці. Тим часом л ю д и на перед тим, як почати будувати хату, вже побудувала її в своїй уяві". Отже, павукові властива а в томатична функція без творчого елементу. Праця людини або тільки творча, як в інтелектуала, абож синкретична, як у хлібороба чи ремісника. Хлібороб чи ремісник — творець ідеї своєї праці й виконавець фізичної прикладної функції. Завдяки розподілові праці в промислі, каже Маркс (цілком с л у ш н о), пролетаря перетворено на часткову людину, звівши його до ролі додатку до машини, позбавивши його змістовности, віднявши в нього духові потенції праці (К. Маркс, Капітал, т. І, стор. 651, вид. 1955 р.).

Що ж можна розуміти під духовими потенціялами праці, як не творчий момент у праці, тобто момент, коли працівник може виявити себе творчо. А ця можливість індивідуального т в о р чого вияву в праці є в хлібороба й ремісника і неможлива в пролетаря. Бож на підприємстві творчі елементи праці виконують не робітники, а інженери та всякі технологи, як і науковці. Пролетареві лишається виконати прикладну нетворчу функцію. В цім позбавленні пролетаря творчої функції полягає найбільша кривда, що її завдає промислова праця цій клясі.

Одначе, як же направила цю кривду пролетареві комуністична диктатура в своїм „соціялізмі"? Що змінилось? Чи перетворено в „соціялізмі" пролетаря з півлюдини на цілу людину? Цього не сталось і не могло статись, бо промислове підприємство в „соціялізмі" функціонує за тими ж принципами, що у п р и в а тновласницькій економіці. А всякі кампанійні вигадки комдиктатури, як соцзмагання, ударництво, стахановство, суботники, „воскресники" — це та сама прикладна функція, що її робітник виконує щодня, різниця тільки в тім, що в соцзмаганні доводиться робітникові пролити більше поту, а в суботниках та „воскресниках" працювати безплатно. Інакше кажучи, „соціялізм" приніс пролетаріятові тільки необмежену його експлуатацію. А замість зміни його нетворчої прикладної функції на синкретичну, що й неможливе, соціялізм поширив цю функцію й на хліборобів. Хлібороб у колгоспі так само, як і пролетар на фабриці, позбавлений будь-якого моменту індивідуального творчого вияву. Що ж маємо з пролетаріятом, з його прикладною нетворчою функцією в приватновласницькій економіці, чи є якась різниця? Різниця велика. У приватновласницькій економіці пролетаріят за свою в и к л ю чну кривду, тобто позбавлення його духової потенції, як казав Маркс у праці, або, як ми кажемо позбавлення індивідуального творчого вияву в праці, дістав можливість компенсувати себе боротьбою за високу платню шляхом організованости та права на страйк. Це право, що значно підносить матеріяльну забезпеченість пролетаря в приватновласницькій економіці, зменшує його податливість перед подразненнями барабанної пропаганди параноїчних ідей марксизму, що вже збанкрутували хоча б у тому, що не повернули пролетареві духової потенції в праці, залишивши, як і всюди, його автоматичним додатком до машини або виконавцем нетворчої прикладної функції. Одначе, комуністичні параноїки не здатні бачити цього банкрутства й продовжують з непослабленим оскаженінням здійснювати свою нежиттєздатну ідею м а рк с и з му. І треба ствердити, що позбавлений духової потенції в праці пролетаріят становить сприятливий ґрунт для подразнення мозків цією пропаґандою там, де ідеї марксизму ще не записані на його спині.

Яка ж перспектива боротьби елементів параноїчного способу думання з елементами нормального способу думання? Перспектива покищо дуже загрозлива. Тільки винахід такої зброї, якою можна вмить знищити не тільки все людство, а й саму плянету, покищо став на перешкоді перемозі параноїків. Якщо до війни під владою параноїків перебувало яких 200 мільйонів людности, то тепер їх мільярд, третина людства нашої плянети. Які засоби має світ здорового думання в цій боротьбі? Перший засіб — це поліпшення м а теріяльного стану пролетаріяту. Другий засіб, покищо в перспективі, — це ліквідація пролетаріяту як кляси внаслідок автоматизації в и р о б ничих процесів. Третій засіб — на барабанну безперервну пропаґанду параноїчних марксистських ідей мусить бути чинна невтомна роз'яснювальна пропаґанда здорового способу думання. На диво, і найменші вияви такої роз'яснювальної пропаґанди в Америці деякі сенатори намагаються задушити, одночасно ні словом не озиваючись проти марксистської холодної війни, що не припиняється на всьому світі ні на хвилину. Як розцінювати таку діяльність сенаторів? Як цинізм, параноїчний спосіб думання чи просто „зраду свого народу? Цього ми не знаємо.

(Далі буде)

СХВАЛЕНІ ГОЛОВНИМ УРЯДОМ УНС СТАНОВИЩЕ ТА ПРОПОЗИЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ КОМІСІЙ

(Продовження зі стор. 1-ої)

ному Банкові за чинш у висоті 451,200 долярів річно. Продовжуються переговори в справі винайму дальших приміщень в будинку, включно із обширом на 25,000 квадратних стіп. Цього рентівника репрезентує одна нюйоркська фірма. Сконтактовано цілий ряд Фірм, що займаються винаймом приміщень в Ню Йорку і в Ню Джерзі та які допомагають нам у підшукуванні льокаторів.

4. Рекомендується Головному Екзекутивному Комітетові продовжувати фінансування конструкції будинку із біжучих фондів та із гарантованих (коллатерал) банкових позичок з метою заплати можливо найнижчих відсотків аж до того часу, як зможемо одержати відповідну тривку гіпотечну позичку в сумі 7 до 8 мільйонів долярів.

5. Рекомендується застосувати в статуті Будівельної Корпорації ті самі постанови про суперечність інтересів (конфлікт оф інтерестс), які визначує статут в УНСоюзі.

6. Рекомендується збільшити Раду Директорів Будівельної Корпорації до п'ять осіб.

7. Рекомендується Головному Екзекутивному Комітетові делеґувати кожного року репрезентанта віддавати голос за шери УНСоюзу на річних зібраннях Будівельної Корпорації.

8. Рекомендується Раді Директорів інформувати Будівельний Комітет про поступ будівельних робіт, про їх фінансування, винайм приміщень та про інші справи, зв'язані з будівлею.

9. Рекомендується Українському Народному Союзові та його Окружним Комітетам і Відділам скористати з тих нагод, що їх дає програма відбудови міста спонзорам проєктів відновлення міста.

Йосип Лисогір, Іван Телюк, Тарас Шмаґала, Анна Чопик і Богдан Футей.

КОМІСІЯ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ СПРАВ

З уряду до Організаційної Комісії входить д-р Ярослав Падох, головний секретар та керівник організаційного відділу, а з дорадчим голосом входять обласні організатори: С. Гавриш, Е. Репета, В. Дідюк та В. Гірняк, б. організатор.

Організаційна мета в 1972 році — 5,700 нових членів для УНС, згідно з пляном для Організаційного Відділу, прийнятим на засіданні Екзекутивного Комітету в днях 28-го січня та 5-го лютого 1972 р.

ЗАСОБИ ДЛЯ ЗДІЙСНЕННЯ ПЛЯНІВ — РЕЗОЛЮЦІЇ:

Для виконання наміченої мети потрібні наступні засоби:

1. Заанґажування асистента для організаційних справ (сума: прел. бюджету);
2. Заанґажування англомовної секретарки (сума: прел. бюджету);
3. Збільшення числа обласних організаторів (сума: прел. бюджету);
4. Радієві передачі УНС — 6,000.00 дол.;
5. Вишкільні секретарсько-організаційні курси — 4,000.00 дол.;
6. З'їзди голів Округ: Схід - Захід — 1,500.00 дол.;
7. Бонуси для Округ (виконання пляну 100% — 2 дол. за члена, 75% — 1 дол. за члена) — 1,000.00 дол.;
8. Оплата винайму заль та інші речеві видатки окремих зборів — 2.000.00 дол.;
9. Золоті годинники для 10-річних членів Клюбу Заслужених Союзовців — 500.00 дол.;
10. Дві конференції обласних організаторів — 500.00 дол.;
11. Нагороди для найкращих відмінників шкіл українознавства — 1.000.00 дол.;
12. Стінні календарі — 80-річчя „Свободи" — 500.00 дол.;
13. Передплата фахового журналу „Сейлесмен Воркшоп" для обласних організаторів — 125.00 дол.;
14. Заанґажування обласного організатора на Західну Канаду та місцевих і постійних організаторів для провінцій: Манітоби, Саскачевану, Альберти та Британської Колюмбії (диви прел. бюджету);
15. Виконати рішення XXVII конвенції УНС та виплачувати дивіденди за календарним роком.

РЕКОМЕНДАЦІЇ:

1. Призначити на гіпотеки принаймні 1,000.000 дол.
2. Уділити гіпотеку на купно дому УНС для округи Філядельфія 10 до 12 тисяч долярів.
3. Допомогти Окружному Комітетові набути дім УНС в Торонто.
4. Признати безплатний побут на Союзівці постійним організаторам на рівні з відділовими організаторами.
5. Перевести студії як збільшити винагороду від більшої суми забезпечення, а за те зменшити винагороду за зібрання першої річної вкладки.
6. Перевірити бонуси і винагороди за нових членів.
7. Не відчислювати аплікацій членів, здобутих шляхом льосування, від квоти, потрібної організаторам для здобуття безплатного побуту на Союзівці.
8. Облегшити вимоги виплати допомоги хворим членам та виплачувати їх за підписами предсідника, секретаря та скарбника без лікарських оглядин.
9. Доручити Підготовчій Статутовій Комісії опрацювати права і обов'язки Окружних Комітетів в системі УНС.
10. Відбувати кожного року крайове свято „День Українського Народного Союзу" в Шамокінській Окрузі.
11. Картки: поздоровлення хворим та градуантам (2 картки).

Іван Скальчук — голова, Мирослав Кальба — секретар, Ярослав Падох, Дмитро Попадинець, Тарас Шпікула, Анна Гарас, Володимир Запаранюк, Тарас Шмаґала — члени.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ГОЛОВНОГО СЕКРЕТАРЯ ЯРОСЛАВА ПАДОХА

Покликаючись на свої пропозиції, передані Організаційній Комісії, головний секретар додатково рекомендував зобов'язати головних урядовців до посиленої праці та збільшеної відповідальности за свої Відділи, Округи та Області й самим подбати про приєднання щороку бодай десять нових членів УНСоюзу. Він також рекомендував наново підкреслити обов'язок конвенційних делеґатів активно помагати в розбудові УНСоюзу, а зокрема здобувати для нього щорічно традиційну „делеґатську десятку" нових членів.

КОМІСІЯ ДЛЯ ФІНАНСОВИХ СПРАВ

ПРЕЛІМІНАР БЮДЖЕТУ НА 1972 РІК:

ПРИХОДИ:	
1. Членські вкладки:	
РАЗОМ: членські вкладки:	$ 2,850,000.00
2. Відсотки:	
Відсотки від бондів	$ 1,200,000.00
Відсотки від морґеджів	500,000.00
Відсотки від позичок членам	20,000.00
Відсотки з Укр. Нац Корпорації	200,000.00
Відсотки-дивіденда від уділів	10,000.00
РАЗОМ: відсотки	$ 1,930,000.00
3. Різні впливи:	
Пожертви, записи і т. д.	20,000.00
РАЗОМ: різні впливи	$ 20,000.00
РАЗОМ ПРИХОДИ:	$ 4,800,000.00
ВИДАТКИ:	
1. Виплати грамот:	
Дозрілі грамоти	$ 1,300,000.00
Посмертні виплати	750,000.00
Передчасні звороти	250,000.00
Подвійне забезпечення	5,000.00
Забезпечення АДД	5,000.00
Сирітський фонд	8,000.00
Виплати дітям, що їх родичі померли	5,000.00
Премії за реасекурацію	10,000.00
Податки за канадійських членів	40.000.00
Лікарські бадання	6,000.00
Головний лікар	1,000.00
Актюар за оцінку	10,000.00
Асекураційні відділи за дозволи	5,000.00
Правні поради	2,000.00
Виміна канадійських долярів	3,000.00
РАЗОМ: виплати грамот	$ 2,400,000.00
2. Кошти адміністрації:	
Персональні виплати:	
Екзекутива	$ 66,000.00
Платні працівників	185,000.00
РАЗОМ платні:	$ 251,000.00
Забезпечення працівників:	
Пенсійний фонд	$ 70,000.00
Хворобове забезпечення	20,000.00
Асекурація	6,000.00
Безробіття	1,250.00
Обезпечення від випадків	2,500.00
Соціяльне забезпечення	12,000.00
Податки	1,500.00
РАЗОМ забезпечення працівників	$ 113,250.00
Річеві видатки:	
Чинш	$ 12,000.00
Канцелярійні прибори	25,000.00
Оголошення	10,000.00
Поштові оплати	12,000.00
Телефони, телеграми	8,000.00
Асекурація будинків	1,000.00
Винайм машин	10,000.00
Вкладки до братських організацій	1,200.00
Асекурація книжок	1,000.00
РАЗОМ річеві видатки:	$ 80,200.00
3. Кошти подорожей, засідань і репрезентацій:	
Кошти подорожей і репрезентацій	$ 20,000.00
Кошти річних засідань	15,000.00
Кошти Контрольної Комісії	5,000.00
Канадійська канцелярія	1,500.00
РАЗОМ кошти подорожей, засідань і репрез.	$ 41,500.00
4. Організаційний відділ:	
Винагорода секретарям 7%	$ 220,000.00
Винагорода предсідникам і касієрам	4,000.00
Премії за нових членів	50,000.00
Обласні організатори — платні	48,000.00
Дієти організаторів	24,480.00
Кошти подорожей обласних організаторів	15,840.00
Бонуси для Округ	3.500.00
Інші видатки на членську кампанію	21.500.00
РАЗОМ організаційний відділ:	$ 400,000.00
5. Кошти інвестицій:	
Кошти інвестицій, обслуга	$ 25,000.00
РАЗОМ кошти інвестицій:	$ 25,000.00
6. Дивіденда:	
Річна дивіденда	$ 415,000.00
РАЗОМ річна дивіденда:	$ 415.000.00
7. „Свобода":	
Річна дотація за членів	$ 180,000.00
Дотація на додаткові дві сторінки	30,000.00
РАЗОМ „Свобода":	$ 210,000.00
8. Конвенція УНСоюзу:	
Кошти конвенції УНСоюзу (1/4)	$ 60,000.00
РАЗОМ конвенція УНС:	$ 60,000.00
9. Допомоги, пожертви:	
Допомога членам	$ 35,000.00
Пожертви організаціям	15,000.00
Фонд Наглої Потреби	6,000.00
Допомоги, пожертви (РАЗОМ):	$ 56,000.00
10. Комісії:	
Стипендійна Комісія	$ 10,000.00
Спортова Комісія	7,000.00
Комісія молоді	1.000.00
Комісія жіноча	1,000.00
Комісія виховно-дослідчих справ	1,000.00
Фінансово-господарська Комісія	1,000.00
Комісія канадійських справ	1,000.00
РАЗОМ Комісії:	$ 22,000.00
11. Амортизація:	
Амортизація реальностей	$ 22,000.00
Амортизація машин і устаткування	8,000.00
РАЗОМ Амортизація	$ 30.000.00
РАЗОМ видатки:	$ 4,103,950.00
СПОДІВАНА надвишка	$ 696,050.00
РАЗОМ сподівані приходи:	$ 4,800,000.00
12. Союзівка:	
Приходи	$ 380,000.00
Видатки	375,000.00
Сподівана надвишка	5,000.00
13. Видавництво:	
Приходи	$ 405,000.00
Видатки	400,000.00
Сподівана надвишка	5,000.00
РАЗОМ приходи:	$ 5,585,000.00
РАЗОМ видатки:	$ 4,878.950.00
СПОДІВАНА надвишка	706,050.00
РАЗОМ:	$ 5,585,000.00
	$ 5,585,000.00
Пожертви для організацій	$ 15,000.00

Як резолюції Комісія пропонує:

1. У зв'язку з будовою дому уповажнити Головний Екзекутивний Комітет виасиґнувати з фондів УНСоюзу $4,000.000.00 або більше, якщо на це буде згода урядових чинників.
2. Продовжувати дальше уділювання гіпотечних позичок членам УНС до висоти $ 500,000.00 у річному відношенні.
3. Зменшити кошти репрезентацій. При висилці масових делеґацій, звертати увагу на доцільність.
4. На потреби праці фінансової Комісії призначити $ 1,000.00.
5. Дальше провадити студію над бондами з метою переоцінки і осягнення більших користей.

Як рекомендації Комісія пропонує:

1. У зв'язку з потребами більшої інформації нашої громади і надмір цінного матеріялу пропонується збільшити щоденник „Свобода" на дві сторінки. На ту ціль призначається $ 30.000.00.
2. Створити окреме конто Конвенції, переливаючи кожного року одну четверту коштів на окреме конто.

У заключному слові Комісія закликає усіх членів Головного Уряду, Відділів і Членство до активної дії, щоб наш похід до мети 100 000 членів до слідуючої конвенції закінчити успішно.

Іван Винник — голова, Дмитро Попадинець — секретар, Уляна М. Дячук, Іван Геврик, Богдан Гнатюк, Тарас Шпікула — члени.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ГОЛ. КАСИРА УЛЯНИ М. ДЯЧУК:

1. Продовжувати заходи для поліпшення і механізації дальших ділянок Фінансового Відділу, що вможливлювало б основну реформу дивіденд і приспішення дати їх видачі.
2. Продовжувати заходи виміни низьковідсоткових бондів на бонди з вищими відсотками.

КОМІСІЯ ДЛЯ КАНАДІЙСЬКИХ СПРАВ

1. Повне членство УНС в репрезентативній установі — Комітету Українців Канади — на рівні прав з великими організаціями;
2. Уділення гіпотечної позички для Канадійського Представництва на купно Союзового Дому в Торонто;
3. Відносно Канадійської Канцелярії і II директора, — пропонуємо виконання резолюцій минулої Конвенції;
4. Якнайскоріше приступити до видавання „Трибуни УНС" в канадійських газетах;
5. Продовжування і поширювання радіо-програм про УНС у різних частинах Канади;
6. Фінансова допомога для Студентського Конгресу СУСК в Канаді;
7. Фінансова допомога Округам УНС;
8. Репрезентаційні кошти Канадійського Представництва;
9. Прийняти обласного організатора на Захід Канади та місцевих організаторів (постійних) для провінцій: Манітоба, Саскачеван, Альберта і Британська Колюмбія;
10. Змагати до осягнення організаційної мети: 10-тисячного членства в Канаді.

ПРОПОЗИЦІЇ:

1. Набуття власних Союзових Домів в окремих осередках;
2. Тому, що „Свобода" є загальносоюзовою та українською — давати надрук: Джерзі Сити - Торонто.

Суму на пляновані справи передано Фінансовій Комісії для включення їх у загальний бюджет.

Сен. Павло Юзик — голова, Василь Дідюк — секретар, Іван Геврик, Дмитро Попадинець — члени.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ЗАСТ. ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА І РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ ВОЛ. СОХАНА:

1. Завершити старання для введення двох нових кляс забезпечення та одного додаткового термінового забезпечення а саме:

а) кляси термінового забезпечення на суму $1,000 для молоді до 23-го року життя з автоматичною зміною його на клясу P-65 та суму $5,000 забезпечення,

б) кляси пенсійного забезпечення для дорослих членів,

в) додаткового термінового забезпечення, яке теж називають забезпеченням прибутків родини, з договорами на 20 років та до 65-го року життя, що їх можна долучити до грамоти кожної кляси забезпечення департаменту дорослих.

2. Повести дальші старання для введення змін в таблицях виплачуваних членам УНСоюзу дивіденд:

а) підвищення ставок дивіденд за грамоти між десятим і двадцятим роком їхньої важности в найближчому часі,

б) реформи і модернізації, можливих в дальшому майбутньому разом з механізацією праці в Головній Канцелярії, всіх таблиць дивіденди за клясами, тобто висотою вкладок, та за віком грамот із рівночасним пересуненням дати дивіденди на 31-го грудня (як було пропоновано на Конвенції) та з акумуляцією дивіденд.

3. Признати знижкову ціну передплати „Свободи" членам - власникам виплачених грамот кляси P-20 перед осягненням віку 65 років у висоті $18.00 річно. Згідно з цим передплата „Свободи" для активних членів і власників виплачених грамот кляс P-20, P-65 та O (P-70) у віці понад 65 років виносила б $7.80 річно, для власників виплачених грамот кляси P-20 до 65-го року життя передплата „Свободи" виносила б $18.00 річно, а для не-членів передплата „Свободи" коштує по $24.00 річно.

КУЛЬТУРНА КОМІСІЯ

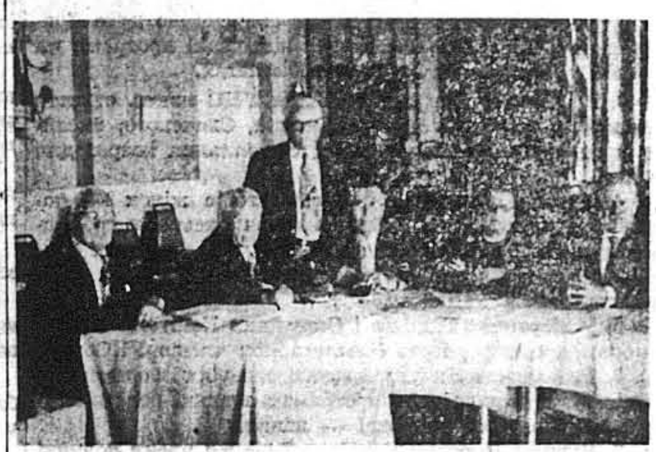
1. Продовжувати, розвивати і поширювати видавничу діяльність УНС українською й англійською мовами;
2. Мавши на увазі пропозиції і рекомендації кваліфікованих фахівців, перевірити та перевести необхідні зміни і поліпшення в українознавчих курсах на Союзівці;
3. Подбати про дальший розвиток культурних імпрез на Союзівці, анґажуючи до них зокрема молоді таланти;
4. Поробити всі потрібні заходи для здійснення винесених уже раніше резолюцій відносно влаштування репрезентативних бібліотеки та архіву в нових приміщеннях Головної Канцелярії УНС;
5. Відновити й оживити культурну активність Відділів УНСоюзу, включаючи до відділових урядів окремих культурних референтів та забезпечуючи Відділи відповідними матеріялами для їх культурної активности;
6. Культурна Комісія рекомендує Головному Урядові і Головному Езекутивкому Комітетові УНС включити у

(Закінчення на стор. 4-ій)

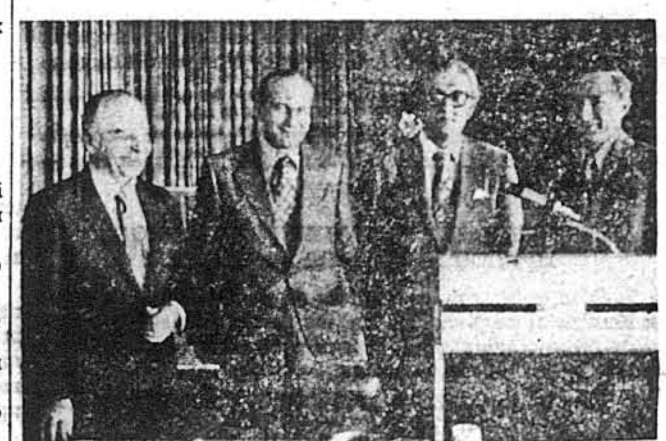
З РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

Головний екзекутивний урядовець УНС — це не тільки велика честь, але в першу черґу великий та відповідальний обов'язок. Новообраний касир мґр Уляна Дячук запопадливо нотує завваги головного контролера д-ра Івана Скальчука, що саме має голос. Біля мґр Дячук — заступник головного предсідника на Канаду сен. Павло Юзик (зліва) та головний секретар д-р Ярослав Падох.

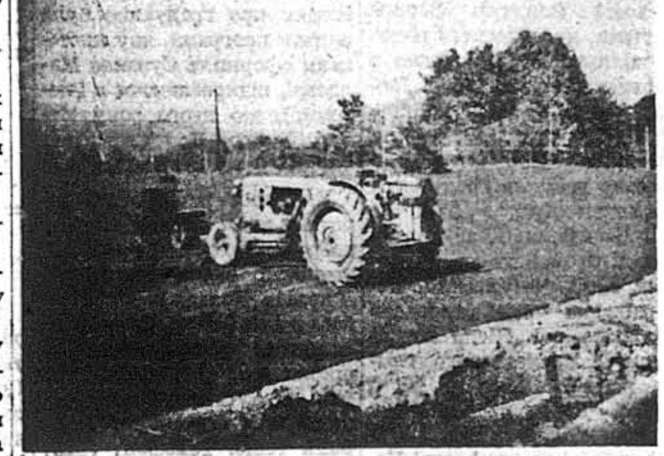
В річних засіданнях Головного Уряду УНС беруть участь також почесні його члени, яких і видно на цій фотознімці. Сидять (зліва): Роман Слободян, Володимир Гірняк, Іван Іванчук (стоїть), Володимир Дідик, пані Марія Демидчук-Чучман та інж. Степан Куропась. Почесні члени д-р Володимир Галан, Дмитро Шмаґала та Микола Давискиба надіслали свої привітання.

Одною з головних справ на цьогорічному засіданні Головного Уряду Українського Народного Союзу була будова 15-поверхового хмаросягу для нових приміщень Головної Канцелярії і „Свободи" та фінансування цієї будови. Справу самої будови з'ясовували її архітекти й інженери, яких і видно на фотознімці під час нарад. Стоять (зліва): архітект інж. Юліян Ястремський, структурально-будівельний інженер Роман Волчук, архітект інж. Аполінарій Осадца та відповідальний за електричні, огрівально-холодильні та подібні устаткування інженер Роман Галібей.

Під час річних засідань Головного Уряду УНС, крім передбачених порядком нарад звітів, дебат над ними тощо, полагоджується багато всіляких інших союзових та громадських справ. На фото: голова Аллентавської Округи УНС головна радна пані Анна Гарас передає заступниці головного предсідника пані Марії Душник чек на 100.00 дол., що їх пожертвувала очолювана нею Округа на пляновану будову пам'ятника Лесі Українці на Союзівці.

У тому самому часі, як на Союзівці відбувалися річні наради Головного Уряду УНС, бульдозер закінчував будову ще одного тенісового корту на цій оселі, що буде до розпорядження багатьом ентузіястам цього „білого спорту" під час цьогорічного сезону.

СХВАЛЕНІ ГОЛОВНИМ УРЯДОМ УНС СТАНОВИЩЕ ТА ПРОПОЗИЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ КОМІСІЙ

(Продовження зі стор. 3-ої)

плян англомовних публікацій видання „Історії України" проф. Наталії Василенко-Полонської в можливо найкоротшому часі.

Культурна Комісія складається з усіх членів Головного Екзекутивного Комітету і всіх редакторів „Свободи" та по одному відпоручникові Головної Контрольної Комісії і Головної Ради.

КОМІСІЯ ДЛЯ ЖІНОЧИХ СПРАВ

1. Для оживлення духа братерства в Українському Народному Союзі більші Відділи й Округжні Комітети УНСоюзу повинні вибирати жінок на голів суспільної опіки, завданням яких, як також членів їхніх комітетів, було б відвідувати хворих ,старших, потребуючих і самотніх осіб і допомагати їм або ж старатися про опіку для них. Прізвища таких осіб можна одержати в багатьох випадках від парафіяльних священиків.

2. Для активнішого сприяння оживленню духа братерства в УНСоюзі влаштовувати відповідні програми чи зустрічі у Відділах і в Окружних Комітетах.

3. Відділи або Окружні Комітети УНС мають ставати спонзорами святого Миколая, Ялинки, Свяченого, писання писанок, ґрадуацій чи інших спеціяльних імпрез для членів.

4. Більше секретарів й організаторів жінок — повинні брати участь в українсько-американському громадському житті для посилення зв'язків, які допомогли б їм у приєднуванні членів й у встановлюванні добрих публічних зв'язків УНСоюзу.

5. У зібраннях Відділів і Окружних Комітетів повинно брати активну участь більше жінок членів УНСоюзу.

6. **Резолюція:** На українських жіночих конвенціях спеціяльних імпрезах або програмах повинні репрезентувати УНСоюз його урядовці — жінки.

7. Відділи, Окружні Комітети й окремі члени повинні активно співпрацювати з Жіночою Комісією УНСоюзу у збиранні фондів на побудування пам'ятника Лісі Українки на Союзівці.

8. **Резолюція:** Визначити для диспозиції Жіночого Комітету УНС відповідний бюджет, щоб вона могла здійснювати свої завдання.

9. Для заохочення секретарок Відділів УНС й інших членів жінок, щоб вони брали участь і змагалися в кампаніях за здобуття нових членів, встановити три нагороди, які були б призначувані кожного року Жіночою Комісією УНСоюзу.

Марія Душник — голова, Марія Демидчук — секретар, Уляна М. Дячук, Анна Гарас, Анна Чопик — члени.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ЗАСТУПНИЦІ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА МАРІЇ ДУШНИК

1. Обміркувати програми для зборів Відділів і Окружних Комітетів; подбати про приявність на цих зборах провідних громадських діячів та/чи видатних особистостей, щоб збільшити участь у зборах.

2. Видати на 1973 чи 1974-ий рік стінний календар УНС.

3. Заклики Жіночого Комітету УНС до секретарок та організаторок друкувати в „Свободі" для заохоти до змагань в організуванні членів.

КОМІСІЯ ДЛЯ СПРАВ МОЛОДІ

РЕЗОЛЮЦІЯ: Призначити Стипендійний Фонд УНСоюзу у висоті $10,000 та розподілити його в такий спосіб:

2 стипендії по $1,000	$ 2,000
3 стипендії по $ 500	$ 1,500
5 стипендій по $ 300	$ 1,500
5 стипендій по $ 200	$ 1,000
40 стипендій по $ 100	$ 4,000
55 стипендій разом на заг. суму	$10,000

РЕЗОЛЮЦІЯ: Стипендії розподіляє Стипендійна Комісія, зложена з членів Екзекутиви та представників Контрольної Комісії і Головної Ради УНСоюзу. Не запрошувати до Стипендійної Комісії не-членів Головного Уряду УНСоюзу і голови Комісії для Справ Молоді.

РЕЗОЛЮЦІЯ: Докінчити започаткований експеримент в Окрузі Клівленд із затрудненням в часі літніх вакацій студента - студентку для зібрання статистичних даних про українську молодь.

Рекомендація: Рекомендуємо Головному Урядові УНС ввійти в контакт з проводами діючих молодечих організацій та познайомитися з їхніми потребами з ціллю їм допомогти.

РЕЗОЛЮЦІЯ: Приступити до видавання молодечого журналу - квартальника в українській та англійській мовах.

Рекомендація: Рекомендуємо не обмежувати висоти забезпечення молодих осіб у військовому віці.

РЕЗОЛЮЦІЯ: Проситься редакцію „Свободи" дати вияснення про контракт і зобов'язання договору між Гарвардом і Катедрою Українознавства при Гарварді.

Рекомендація: Розглянути можливість уділювання безпроцентової позички для студентів вищих шкіл, які є членами УНСоюзу.

Рекомендація: Рекомендуємо уділити $2,000 безпроцентової позички на 5 років на будову світлиці та спортової площі на оселі СУМА в Елленвіл, Н.И.

РЕЗОЛЮЦІЯ: Про висліди та полагодження вищезгаданих проєктів Екзекутива повинна інформувати Комісію Молоді.

Богдан Футей — голова, Анатолій Дорошенко — секретар, Іван Геврик, Василь Дідюк, Степан Гавриш, Тарас Шмаґала, Анна Гарас, Мирон Куропась, Мирослав Кальба — члени.

КОМІСІЯ ДЛЯ СПРАВ СПОРТУ

1. Резолюція: Щоб кінець тижня Дня Полеглих призначити як постійну дату для майбутніх щорічних кругольних турнірів УНСоюзу, себто, щоб у наступному році такий турнір відбувся 25-26 травня 1973.

2. Рекомендація: Щоб дату річних зборів УНСоюзу пересунути в травні на один тиждень назад від теперішньої дати, наприклад, у 1973 році на 14-18 травня, щоб уможливити більшій кількості головних урядовців УНСоюзу взяти участь у тій важливій спортовій події, у річному кругольному турнірі.

3. Резолюція: Щоб місце кругольного турніру у 1973 році визначити на турнірі 1972го року, маючи на увазі принцип, щоб призначувати щораз інші місцевості між Сходом і Заходом, і визначити Акрон в Огайо, як посереднє місце. Тому, що у 1972 році турнір відбувається в Детройті, Мишиген, то у 1973 році він повинен відбутися в Акроні, або Клівленді, Огайо, або дальше на схід.

4. Резолюція: У чоловічих змаганнях за чемпіонат у кругольному турнірі нагороду назвати „Пропам'ятною нагородою Петра Пуцила", для відзначення померлого головного касира УНСоюзу за його безкорисні видатні заслуги для активности УНСоюзу в ділянці спорту.

5. Резолюція: Щоб закупити найменше 200 спортових блюз для вжитку чоловічих і жіночих кругольників або виконавців інших спортів, з виписаною назвою та емблемою УНСоюзу.

6. Резолюція: Звернутися до всіх Відділів та Окружних Комітетів, щоб вони активно співпрацювали із Спортовою Комісією УНСоюзу у ділі сприяння і організування спортових імпрез в їхніх громадах, з остаточною ціллю, щоби наша молодь включалася до активного членства УНСоюзу.

7. Резолюція: Щоб УНСоюз в більшій мірі розголошував спортові імпрези УНСоюзу, при чому, щоб важливі спортові новини появлялись із світлинами на 1 сторінці англомовного Тижневика, бо треба визнати спорт, як один із життьових чинників у рості УНСоюзу.

8. Резолюція: Схвалити такий бюджет Спортової Комісії УНСоюзу: $3.000 для круглів, $200 для ґольфу, $1.000 для футболу, $500 для тенісу й плавання, $250 для кошиківки, $250 для пінґ-понґу, $500 для відбиванки, $100 для Асоціяції українських спортових Клюбів у Північній Америці Схід, $200 для „Левів", Спортовий Клюб у Чикаґо і $1.000 для спортових блюз. Разом $7.000.

Андрій Джула — голова, Марія Душник — секретар, Євген Репета, Дмитро Попадинець, Володимир Запаранюк, Іван Іванчук — члени.

У Менор Джуніор Коледжі відбулись ґрадуаційні святкування

Дженкінтавн, Па. — Вища дворічна американська школа Менор Джуніор Коледж під керівництвом українських Сестер - Василіянок, випустила цього року понад 80 молодих спеціялісток з різних ділянок . Між ними було небагато українок, з яких декілька за особливі успіхи в студіях дістали почесне членство в „Нешенел Онор Сосайті" Фі-Тетта-Каппа і таке ж членство за вивчення інших мов у „Альфа М. Ґамма".

Ґрадуаційні церемонії відбулися в Менор Джуніор Коледжі, поблизу Філядельфії, у четвер 11-го травня, в присутності Владики Василя Лостена, як почесного гостя. Спеціяльне Богослуження з тієї нагоди провели о. М. Любачівський та о. Т. Горнер. У вечірніх годинах до великої залі св. Василія церемоніяльно увійшли ґрадуантки під звуки маршу з „Аїди" Верді. До щасливої, збудженої молоді промовляв по-англійськи о. С. Чиганський, по-українськи — о. Мирослав Любачівський. Після відспівання американського гимну, ректор Коледжу Мати Ольга, ЧСВВ, представила випускниць численно зібраній публіці та професурі Коледжу. До зібраних промовляв Єпископ-помічник Владика Василь Лостин, Сестра Корнелія, ЧСВВ, — декан Коледжу, представила нагороджених за особливі успіхи в студіях 19 ґрадуанток, а нагороди вручив голова Ради Тростистів д-р Чарлз Брадерл. Дві студентки - ґрадуантки виголосили промови: по-англійському Карен Серрато, по-українському Роксоляна А. Кушнір, промовців представляв публіці д-р Ф. МекҐірі. У кінці із словом про життєві шляхи й обов'язки та з побажанням здоров'я й щастя ґрадуанткам виступила американська письменниця Мері Л. Коклі. Після співу традиційної академічної пісні „Альма Матер" ґрадуантки процесійним кроком залишили велику залю, під оплески присутніх, щоб дали йти в життя: одні до місць праці, інші — на дальші студії.

Цього року Менор Джуніор Коледж випустив молодих жінок-спеціялісток з таким науковим знанням, як „асошіейт ін артс" — з ліберальних мистецтв, і „асошіейт ін сайєнс", з фахами: адміністрування бизнесу, екзекутивні секретарки, леґальні секретарки при адвокатах та ін., медичні помічниці і медичні секретарки. На згадку про ґрадуацію була видана програма, яку мистецьки оформила Сузанна Малдовні, підкреслюючи в ілюстрації, що цього року Менор Джуніор Коледж відзначає 25-ліття своєї праці.

Українки - випускниці середніх шкіл, „гайскулів", з доброю поведінкою, можуть подавати заяви до Менор Джуніор Коледжу, повністю визнаної американськими властями вищої дворічної школи для дівчат. Зацікавлені можуть одержати безкоштовно проспекти, програми тощо. Телефон: (215) 885 - 2360, або пишіть на адресу: Manor Junior College, Jenkintown, Pa. 19046.

ЗУСТРІЧ - ПРИЙНЯТТЯ В АКАДЕМІЇ СВ. ЮРА

Ню Йорк. — Заходами Батьківського Гуртка при Академії св. Юра в Ню Йорку, 215 Схід 6-та вулиця, у неділю 11-го червня відбудеться о 5-й г. по полудні Зустріч-прийняття з першими абсольвентами академії св. Юра. Вступ 10 дол. від однієї особи, студенти 5 дол., 15 долярів від родини з двох осіб. Велика й цікава програма.

„Ми ростем, ми надія народу!"

„Ми ростем, ми надія Народу" грімко покотилось по залі Українського народного Дому. Цією піснею розпочато 23-го квітня 1972 р. річний концерт Осередку СУМА ім. Гетьмана Івана Мазепи в Міннеаполіс, Мінн.

Признання належить сяцим сорок п'ятьом молодим учасникам та їхнім керівникам: голові Осередку Стефанові Данилишинові; музичному керівникові інж. Євгенові Карпякові; керівникові танцювального гуртка „Черемош" Анатолієві Кушніреві; та режисерові скечу мґр Петрові Пишкові, які доклали багато зусиль до успіху цього вечора. Оформлення сцени було в руках Михайла Кравця. Заповідачем програми був мґр Микола Микуляк.

Присмною несподіванкою був дебют наймолодшого юнацтва: збірні декляма ції хлопців і дівчат, сольові та групові танки. Мандолінова оркестра виконала декілька українських та американських мелодій. Дівочий хор відспівав пісні, перемішуючи жартівливі з ліричними. З двома народними піснями виступав також квартет юнаток. Різноманітності додавав скеч „Засідання з перешкодами", який ілюстрував громадське життя на еміґрації. Танцювальний ансамбль „Черемош" захопив глядачів цілою низкою українських народних танків.

Ця багата програма — вислід цілорічної праці Осередку СУМА. Публіка рясно нагороджувала виконавців оплесками, заохочуючи цим молодь до дальшої праці.

Рома Лісович
пресовий референт

МОЛОДЬ — ОДЕРЖИМИМ

Група виконавців літературного вечора „Молодь — Одержимим" в Трентоні, Н.Дж., 25-го березня 1972 року.

Літературний вечір, присвячений творчості арештованих і переслідуваних українських письменників, мистців і суспільно-громадських діячів в Україні, відбувся 25-го березня 1972 р. Українська Студентська Громада в Трентоні, відновляючи свою діяльність, була господарем літературного вечора, що його влаштувала група українських студентів Балтимору й Вашинґтону. Українська громада Трентону мала, чи не рідкісну нагоду, нав'язати зв'язок душі з тими, що піднесли меч боротьби, голос мужности, за гідність нації — за її існування.

Приємно було бачити перед собою гурт молодих людей, народжених і вихованих поза межами України, як вони читали твори тих, що їх можна назвати хоронителями душі України. Ось перед нами молоденький студент В. Гайдар читає знаменне Є. Сверстюкове: „Були в минулому і криваві палі, і шибениці, і гаки для ребер, і мідні бики, і походи, з яких не поверталося й половини, і криваві битви одна за одною, – а вони все йшли та йшли в ім'я своєї волі — за віру предків! За віру предків! От і це: „За віру предків", що так перегукується з Ольжичівським: „Далеко в безодні ланцюг поколінь", стає причиною й підставою нашого буття як нації. І цьому — „За віру предків" ми завдячуємо те, що майже тридцять років після великої еміґрації ми можемо почути від молодих людей, що зуміли хоч на хвилину відірватися від млосної буденщини й звернути свої кращі почування в сторону нескорених. Перед нами рельєфні профілі і вдумливого Сверстюка, і Дзюби, і Караванського, і грізного й рівночасно такого ніжного Симоненка, і Ліни Костенко, й Світличного. Ми є свідками думок-арґументів та творчих дерзань Миколи Кульчинського, Василя Стуса, Вячеслава Чорновола, Ігоря Калинця, Михайла Осадчого, Івана Сокульського. Перед нами мистецькі картини незабутньої Алли Горської, Галини Севрук, Опанаса Заливахи та Стефанії Шабатури. І що найважливіше: цілу програму виповняв дух неламного й твердого як емаль Валентина Мороза.

Літературний вечір дав нам нагоду запізнатися з літературним профілем — і чи тільки літературним, — сучасної провідної верстви в Україні, що виросла в невідрадних і складних умовах денаціоналізації, а все ж таки зуміла зберегти не тільки себе, але естафету буття нації й готова на все, щоб зберегти цю естафету й передати її незаплямленою наступному поколінні.

І як це влучно, коли А. Зінкевич, М. Кічоровська, В. Варварів, І. Лемішка, Л. Саламаха, Л. Сушко, І. Максим'юк, В. Зінкевич, Ю. Зілінський, В. Гайдар, В. Стадницький та Я. Зінкевич, що народилися й виросли поза межами України, перейшли, за своє коротке життя, і млосність і банальність і дрібничковість еміґранщини, а сьогодні присвячують хоч частку свого будня, щоб вшанувати Нескорених. А влучно це тому, що перед нами гурт молодих людей, що, виrравши перший бій з денаціоналізацією, віддають честь тим, що посвятили своє життя на боротьбу з тією ж денаціоналізацією.

Чи успішним був цей вечір? Чи міг він бути кращим під мистецьким оглядом? Чи варта б його повторити? Очевидно, що його треба повторити — і то багато разів! Безперечно, що учасникам слід краще завчити дані твори, вглибитися в їхню суть і відчути й серцем і розумом думки авторів. А успіх? Так, вечір був наскрізь успішним. Нам хочеться вірити, що цей літературний вечір студентів Балтимору й Вашинґтону буде першою ланкою в довгому ланцюгу праці, буде першим кроком на шляху до праці, що не ґлорифікує минулого й замикається в ньому, але, віддавши йому належну пошану, глядить в майбутнє й живе сучасним.

Богдан Гасюк

Музичний талант

Чотирнадцять літній Андрійко Василюшко надзвичайний музичний талант-скрипаль, що вже тепер виграв найкращі нагороди і оцінки на кількох музичних фестивалях, та місце у Національній Молодечій Оркестрі, найвищі оцінки у Торонтському Музичному Фестивалі, 98 у скрипковім концерті Ватерльо повітовім музичнім фестивалі і т. п. Андрійко кінчає у цьому році 8 клясу середньої школи з найкращими оцінками — 83, виступає на багатьох імпрезах загального і українського характеру. Минул. року брав участь у Давфинському Українському Національному Фестивалі, де здобув велике признання. Його пильне вишколення дасть Андрієві можливості блискучої кар'єри концертового артиста - скрипаля. Окрім віртуозної гри на скрипці, він грає також на піяно, та студіює теорію музики, під проводом своєї учительки Дороти Пеаре. Андрійко Василюшко — радість не тільки його свідомих і активних родичів Григорія і Анни, але гордість української спільноти. Андрійко має також неабиякий мовний талант, він плавно володіє чотирма мовами: українською, грецькою, французькою і англійською.

Андрійко Василюшко з виграними трофеями

Відвідуючи Кіченер у справах УНС, було мені приємно відвідати родину п-ва Василюшків, та відновити моє знайомство з Андрійком із Дауфінського Українського Національного Фестивалу, та вписати цілу родину в члени УНС. Вітаючи їх у наших рядах, в першу чергу бажаємо багато вдоволення, а Андрійкові ще більших успіхів.

В. Дідюк

А щасливої вам дороги

Склалось так, що дві, властне три пластові родини залишають Монтреаль. Ідуть на Захід. Д-р Дмитро Тодосійчук з родиною до Едмонтону, а родини Володимира Кметика і Володимира Беднарського до Торонта. З тієї нагоди Пластова Громада зорганізувала — вечір вдячности — спільну вечерю в ресторані „Безмежний степ" 21-го квітня о год. 8-ій вечора ц. р.

Зібралось понад 150 осіб членів і приятелів Пласту і представників українських громадських організацій. Не бракувало й пластової молоді зацікавленої другою частиною програми вечора — забави.

Д-р Д. Тодосійчук, після 18 років відповідальної праці на пості директора шпиталя - санаторії туберкулічних хворіб в ст. Аґат в Лорентійських горах на північ від Монтреалю, заанґажований провінційним урядом Алберти на пост заступника директора централі дослідів метод і засобів лікування туберкулічно хворих осіб при університетському шпиталі в Едмонтоні. Хоча мешкав 50 миль від центру громадського і пластового життя метрополії Монтреалю і виконував обов'язки відповідальної праці то все ж таки він і його родина знаходили час для участи в організованому житті та був корисним в безкоштовнім перегляді стану здоров'я учасників пластових таборів, в матеріяльній допомозі та присутністю в пластових імпрезах. Д-р Д. Тодосійчук з дружиною п-і Марією й двома дітьми були й є цінною одиницею в пластовій цілості.

Пан Володимир Кметик, кол. кооператор-ревізор РСУКооператив у Львові, пластун сеньйор, з так званої другої міжвоєнної бриґади, був першим головою Пластової станиці і зі своєю дружиною п-і Михайлиною все допомагали і брали активну участь в многогранному житті Станиці.

Знову Володимир Беднарський від часу вступлення в ряди членів Пластприяту виявляв надзвичайну активність. Був кілька років головою Пластприяту і членом Станичної старшини. Він, член кол. вояків Укр. другої дивізії — УНА, був усе готовий служити всій організованій громаді Монтреалю. Обдарований рисівник і мистець — приоздоблював наші різнородні імпрези, виставки й пластові бюлетені та інші. Після довгорічної керівної праці в бюрі реклями фірми Штайнберґ його заанґажовано на пост директора студії, творення наочних засобів торговельної реклями в Торонті.

Його дружина пані Татяна на рівні з ним була й є активною і успішною в починах і виконаннях в многогранній організаційній сітці, а в тім і в Пласті і Пластприяті. Правда, що вона, оо. митрат В. Слюсар і протоієрей А. Цимбалистий ще мають „виекзекувати" задекльорованих тисячу долярів на фонд ЕУ-2, щоб доверщити суму до 50 тисяч на фонд ЕУ-2 від метрополітального Монтреалю. Уможливлення тієї активності п-ву Беднарським зумовили родичі п-і Тані, п-і Михайлина і Володимир Кметики. Програмою вечора провадив заступник голови пластприяту п. Маркіян, а для декого Дуська, Пилат.

Зі словами признання виступали: д-р Ю. Левицький, станичний, К. Когутяк, голова Пластприяту, о. дек. А. Цимбалистий, парох, а після прочитання писемних признань від директора курсів Українознавства Р. Бриковича, Президії ради за патріярхат за підписом голови Р. Бриковича і о. Я. Гайвановича, секретаря, передано признання від о. митр. В. Слюзаря і його дружини. Отець В. Брянявський, голова філії Патронату НТШ в Сарселі Д. Попадинець і Т. Баран зголосили признання і подяку. Приявним, Організаційному Комітетові вечора та промовцям дякували: п-і М.Тодосійчук в імені неприсутнього мужа і родини, п. В. Кметик, п. Володимир і п-і Татяна Беднарські від себе і родин.

Відтак репрезентанти пластової молоді піднесли до столу пам'яткові подарунки від шанувальників.

У другій частині вечора дано змогу молоді а при них й декому зі старших забавитись при звуках пластового патефону. З цієї нагоди проведено збірку на фонд пластових видань, що принесла $155.00. Це вперше наша пластова громада виявила зорганізовано вислів подяки й признання довголітнім, успішним та жертвенним співпрацівникам. Вступне слово — станичного і інших були під аспектом вирощування молодого покоління та взаємного вирозуміння двох окремих ґенерацій.

Д. П.

Свячене на Оселі Ольжича

Лігайтон, Па. (ПР). — 23-го квітня ц. р. відбулася на Оселі ОДВУ ім. О. Ольжича перша весняна імпреза „Свячене й гагілки" Не зважаючи на погану погоду кімнати палати переповнились людьми й панував веселий і радісний настрій, коли стрічалися й христосувалися старі друзі й приятелі, що не бачилися в більшості ще від осіннього сезону на Оселі.Прибув 80-літній сеньйор Михайло Граб, шеф канцелярії Оселі, численні діти членів і поселенців, друзі з Ню Йорку, Філядельфії й Алентавну та приятелі-поселенці. Найбільшою несподіванкою для всіх був приїзд інж. Івана Харамбури, голови 12-го Відділу ОДВУ в Філядельфії й голови клюбу Оселі, який не так давно успішно перейшов тяжку операцію серця. Всі вітали і його дружину Марію й бажали йому повного видужання й можливости працювати з родиною для закріплення й розросту Оселі.

До святочно прибраних столів, заставлених всіма традиційними великодніми стравами, панями з довколишніх Відділів УЗХ і ОДВУ, засіли гості в двох їдальнях. Заступник голови ЦУ ОДВУ і господарський реф. Володимир Різник, привітавши приявних, попросив о. Богдана Левицького, пароха української католицької церкви в МекАду й довголітнього пароха Оселі й духовного опікуна молоді таборів УЗХ, до поблагословлення приготованих страв. Отець Богдан Левицький привітав Управу Оселі, приявних і кількох своїх парохіян, побажавши Оселі дальшого зросту. Опісля В. Різник попросив проф. Оксану Генґало, виховну реф. Головної Управи УЗХ і голову таборової комісії УЗХ, щоб вона розказала дещо про вірування наших предків, зв'язаних з Великоднем. Вона розказала про них, базуючи свої твердження на численних джерелах української історії й народної культури закріпленої у народних переказах, піснях і виробах. Прелеґентка присвятила й багато часу значенні писанок і крашанок, ілюструючи це писанками з різних сторін України.

Того ж дня на Оселі відбувалося засідання Команди СВУР, яка приготовляється до відзначення 30-річчя УПА на Оселі під час свята 4-го липня ц. р. По засіданні всі учасники резистансу засіли до спільного столу, щоб поділитися свяченим яйцем і продовжувати розмови колишніх друзів-вояків УПА, похідних груп ОУН і інших формацій українського резистансу.

Фонд Українського Золотого Хреста попросив мунівку з Алентавну — Марту Ґелетканич, щоб вона витягнула квитки щасливих; дохід призначений на допомогу й оборону політв'язнів в Україні. Першу нагороду дістав квиток ч. 6512 (М. Меґрат), другу ч. 3687 (С. Маньківська), а третю ч. 2562 (І. Білинський).

Управа Оселі плянує влаштувати День Матері в неділю 21-го травня ц. р., коли садочок із Філядельфії виступить із програмою гагілок. Батьків і дітей запрошується до численної участи.

„Не дай загинуть на чужині"

Українська громада в Рочестері, Ню Йорк, вшанувала пам'ять Олени Теліги святочним вечором 27-го лютого 1972 року. Реферат прочитала голова Головної Управи Українського Золотого Хреста д-р Марія Квітковська, виступав жіночий хор, показано інсценізацію „Душа на сторожі".

Громада вшанувала пам'ять поетеси, яка віддала своє життя за волю України. Під час другої світової війни Олена Теліга прибула до Києва, як член похідної групи ОУН, щоб взяти участь у визвольній боротьбі нації, але в лютому 1942-го року загинула від руки ворога. Вона ніби мала прочуття своїх останніх днів свого життя. Зустрітись з смертю віч на віч їй було страшно, лише просила в Бога:

Не приведи загинути мені
На чужині під чужинецьким дахом,
Дай ще хоч раз пройтися по межі
Старим закуреним подільським шляхом.

Рецитація цих слів торкнулася серця кожного, хто їх почув. Думки зродились, і спогади повели закуреними шляхами в рідний край.

Героїчна смерть не сповільнила процесу визволення, а стала іскрою пробудження. Сьогодні нове покоління українського народу підноситься на повний ріст і словами Валентина Мороза заявляє — „Будемо боротись!" і йде на жертву. Його не злякали сибірським засланням, воно не боїться смерти, а продовжує нести прапор, який несла поетеса Олена Теліга.

Дві жіночі організації в Рочестері: — УЗХ, Відділ 18, імени Олени Теліги і Союз Українок Америки, Відділ 46 імени Олени Теліги, спільними силами зорганізували святочний вечір у 30 річчя героїчної смерти своєї Патронки. В програмі — офіційної і мистецької частини від найменших до найбільших обов'язків виконано нашим трудолюбивим жіноцтвом, мабуть, дотримано тих засад, що ніхто не вшанує як жінка жінку.....

Пані Ярослава Зелез відкрила вечір. Як уже згадано — головним промовцем була д-р Марія Квітковська, гість з Дітройту. Співав жіночий хор під управою проф. Ірини Костинюк, при фортепіяновому супроводі пань: мгр Лесі Борисенко і Анни Сорохтей. Солісткою була драматичний сопран оперного співу Галина Сохань-Ґрідлей. Інсценізація „Душа на сторожі", укладу Володимири Кавки з Клівленду, в постанові проф. Ірини Костинюк, у виконанні жінок згаданих Відділів. Вся академія була в руках жіноцтва й все відбулося на високому рівні. Мужчини ще раз мали нагоду побачити елеґантність, красу й зразок, як треба вміти організувати й творити.

Під час виходу з залі хтось упівголос деклямував вірш Олени Теліги:

Нас питають, якого ми роду,
І для кого торуєм шляхи.
Та ж ми на щиті Царгороду
Залишили й до нині цвяхи...

Після короткої павзи той, що деклямував, запитав:

— А знаєш, Степане, чому пам'ятаю ці слова? Я сам був членом похідної групи ОУН.

У Рочестері є кілька осіб - членів ОУН, які йшли з Оленою Телігою, йшли „старими закуреними подільськими шляхами", щоб виборoти волю Україні.

Шкода, що ми, перетомлені сірим щоденним життям, забуваємо глянути в дзеркало...

А. Берест

Воя цьке Свячене у Філядельфії

Уже кільканадцять років відбувається у Філядельфії вояцьке Свячене, спершу влаштовуване Відділом ОбВУА, а тепер Координаційним Комітетом УКО. Таке традиційне Свячене відбулося 30-го квітня ц. р. у присутності понад 150 осіб. Якраз тоді припадали роковини першої переможної битви з московськими ордами УСС-ів на горі Маківці, то відзначену цю 57-му річницю, як теж і роковини піднесення українських державних прапорів усією чорноморською фльотою.

Започатковуючи Свячене голова Координаційного Комітету УКО Микола Алексевич, привітав усіх побратимів-вояків, представників громадських організацій, а зокрема 8-ох УСС-ів, а в тім 3-ох з них, що брали участь у цій геройській боротьбі на Маківці, о. радн. Василя Головінського, Івана Поритка і Івана Сиротюка. Трьох священиків-кол. вояків — о. радн. В. Головінський, о. Я. Сохацький і о. Ст. Дацко поблагословили святочні дари, а відомий у Філядельфії жіночий ансамбль „Червоні Маки" під орудою оперової солістки Антоніни Лисенко — започаткували мистецьку програму — стрілецькою піснею „Їхав стрілець на війноньку" муз. Леонтовича. — По спожитті свяченого, приготованого панями з Жіночої Секції ОбВУА під керівництвом п-і К. Пак — коротку доповідь про значення побідної боротьби на горі Маківка від 29-го квітня до 2-го травня 1915 р. виголосив голова Братства УСС Іван Поритко, підкреслюючи, що на Маківці здобуто не тільки збройну перемогу, але Маківка створила нову епоху для українського народу, а головно для нашої молоді, що виховувалася на стрілецькій леґенді і її визвольній традиції. Не було б стрілецької перемоги на Маківці, не було б у нас теж політичних осягів, що закріплювалися у душі української людини, не було б пізніших наших військових формацій — Карпатської Січі, УПА, 1 УД УНА, що виховувалися на стрілецьких ідеалах!

На Маківці рік-річно, переслідувані польською поліцією, „стчелецькими" й іншим польським шумовинням — збиралися тисячі української молоді, щоб віддати пошану поляглим геройським УСС-ам там на Маківці, українська молодь на стрілецьких могилах скріплювала свого духа й силу, прирікаючи продовжувати дальші визвольні змагання із загарбниками нашої Рідної Землі.

Опісля жіночий ансамбль „Червоні Маки" відспівав — „Вітер з гаєм розмовляє", „Не шуми калинонько" муз. Шимо та „Київський вальс" муз. Майбороди. Імпрезовий референт ОбВУА артист Володимир Мельник, відзначаючи роковини піднесення українських державних прапорів усією чорноморською фльотою, відчитав приказ воєнного,-морського міністра того часу, Ан. Кігічака і його нарис-спогад про бої УСС-ів в горах Карпатах. Д-р В. Ґалан, голова Світової Ради УКО і президент ОбВУА в ЗСА склав подяку і признання усім комбатанським організаціям у Філядельфії за дружню співпрацю, яка додатньо впливає на нашу молодь.

О год. 7-ій, ведучий Свяченим голова Відділу ОбВУА, М. Алексевич подякував виконавцям програми, що звеличали наше свято та причинилися до відзначення побідної битви на горі Маківці наших УСС-ів, зокрема дякував п-і проф. А. Лисенко за виконання пісень „Червоними Маками", жіночій Секції ОбВУА за переведення підготови Свяченого, та побратимам із усіх тутешніх вояцьких організацій.

(О-п).

У ВАШИНГТОНІ ОПУБЛІКОВАНО ЗВІТ окремої комісії, яка займалася вивченням приросту населення і яка встановила, що в католицьких родинах значно зменшилась кількість народжень дітей. Від 1965 до 1970 року включно середня кількість народин у некатолицьких родинах в ЗСА зменшилась на одну третину, а в католиць-

Нарада Відділів ООЧСУ і ОЖ ОЧСУ в Ню Йорку

15-го квітня відбулася нарада представників Відділів ООЧСУ та ОЖ ОЧСУ: Ню Йорк, Бруклин, Асторія, Йонкерс, Джерзі Ситі, Нюарк, Байонн, Ню Бронсвік, Гейстінгс над Гадсоном, Гемстед, Гартфорд та Амстердам.

Предметом цілоденних нарад були: праця Відділів, труднощі в терені, співпраця з іншими організаціями, стан членства, фінансовий стан, пляни та напрямні праці на майбутнє.

По звітах, запитах і дискусії голова ООЧСУ, проф. Іван Вовчук, голова ОЖ ОЧСУ мгр Уляна Целевич, члени Гол. Управи д-р Ст. Галамай та мгр Вол. Левенець інформували про стан праці Гол. Управи, політичні напрямні та завдання. Проф. Вовчук звернув увагу на факт, що українське громадянство в Америці починає потрапляти в стан суспільно - політичної апатії. Це діється тоді, коли в Україні зростає боротьба. Щоб не скотитися назад, треба треба включити в життя всі національні сили — піднести політичний рівень громади, организовувати політичні доповіді, панелі, дискусії, систематичні сходини, не дати громаді заснути. У цьому виборчому році треба, щоб кандидати до урядів держави дізналися про наші бажання та їх обстоювали. До запланованої на 7972 р. праці проф. Вовчук подав такі точки: 1) 30-ліття УПА — Манiфестація та продаж пропам'ятних відзнак. 2) Контракція до совєтського 50-ліття СССР, 3) Конґрес УККА — Організації УВФ виявлять динамічно - конструктивну силу в збереженні та поліпшенні праці УККА, 4) Участь у Параді Льояльности, з відповідним політичним наставленням, 5) 40-ліття голоду в Україні, в 1933 р., яке треба відзначити через УККА або СКВУ.

Мгр Уляна Целевич дала образ теперішньої політичної ситуації в світі і в Америці та завдань ОЖ ОЧСУ в обороні української справи взагалі, а справи українських політичних в'язнів зокрема. Звернула увагу, що при редагуванні листів в обороні політв'язнів, з огляду на правничу інтерпретацію, треба уникати довільної гри слів. У пляні праці ОЖ ОЧСУ є рішуча політична акція в обороні політв'язнів на форумі ОН і федерального та стейтових урядів у формі петицій, меморандумів і маніфестацій. Також намічена праця над скріпленням ОЖ ОЧСУ внутрі, організування нових Відділів, приєднання нових членів, головно молоді, участь у загальній програмі ООЧСУ та допомога у веденні Сумівських Осель.

З черги д-р Ст. Галамай подав напрямні та принципи нашої політичної діяльности. Тривалий мир не може бути побудований на політиці „коекзистенції", бо СССР не хоче миру і „співжиття" у світі. Воля є неподільна — торгуючи волею інших народів, можна втратити свою. Наївною є думка про „відідеологізування" політики тоді, коли ворог не зрікається своєї ідеології.

В. Левенець представив фінансову сторону видавання „Вісника" ООЧСУ та просив членів зліквідувати заборгування за передплату.

У дискусії порушено багато справ, зв'язаних з практикою громадською роботою, як: Фундація Волі, Катедра Украінознавства, кольпортажа книжок, передплата „Вісника", участь молоді в суспільно - політичною громадською роботою зв'язки та співжиття із старою еміґрацією, церковні справи, пожвавлення політичної акції та праця над піднесенням культурного рівня громади.

Український Визвольний Фронт своєю невтомною працею здобуває для українського народу позиції, необхідні в боротьбі проти комуно - московської тиранії.

Л. Б.

Річні Загальні Збори 12-го Відділу ООЧСУ в Джерзі Ситі

Дня 12-го лютого б. р. 12-й Відділ Організації оборони Чотирьох Свобід України в Джерзі Ситі став до звіту перед своїм членством, тобто відбув 21-ші Річні Загальні Збори у власній домівці Українського Народного Дому. Загальні Збори відбулися, як кожного року з участю представників місцевих загально громадських організацій. Збори пройшли дуже справно у висліді дбайливої підготови членами Управи Відділу, що очолював Іван Цьолко. Зборами проводила обрана Президія: інженер Іван Кравчук — предсідник, професор Евстахій Ясеньовський — секретар, проф. Симон Вожаківський — представник Гол. Управи ООЧСУ, д-р Євген Котик — голова місцевого Відділу УККА, Григорій Бура — почесні члени Президії.

Звітували — дотеперішній голова Іван Цьолко, секретар Дмитро Дидик, фін. реф. Григорій Бура і голова Контрольної Комісії Микола Шеремета. По докладних звітах Управи Відділу, Контрольна Комісія поставила внесення дати абсолюторію Управі Відділу і заразом просила висловити їй признання і подяку за вложену жертвенну працю. Це внесення прийнято щедрими оплесками, які виявили признання і подяку. Після короткої перерви Номінаційна Комісія перевівши дискусію з присутніми, за їх згодою оголосила імена кандидатів до нової Управи Відділу. Переведено голосування і обрано нову Управу в складі: інж. Іван Кравчук — голова, Стефан Миколишин — заступник, Дмитро Дидик — секретар, Григорій Бура — скарбник, Антін Шубак — орг. референт, проф. Евстахій Ясеньовський — культ. освітній реф., Павло Пришляк, Ярослав Іваницький, Михайло Жук, Г. Лосянович, Василь Бойко — члени Управи Відділу. До Контрольної Комісії обрано: Іван Цьолко, Микола Шеремета і Ілля Щупляк. Після вибору нової Управи Відділу і Контрольної Комісії, голова інж. Іван Кравчук зложив подяку в імені членів нововибраної Управи за довір'я і вибір, та подав плян праці на біжучу каденцію.

Представник Гол. Управи ООЧСУ проф. Симон Вожаківський виявив радість, що бачить на Заг. Зборах людей, що працюють совісно, а це є запорукою нашої успішности. Доповідач накреслив завдання української еміґрації та її відношення до сучасних трагічних процесів у рідній батьківщині. В хронологічному порядку пригадав присутнім працю Гол. Управи ООЧСУ в минулому і про пляни в майбутньому. Висловлюючи подяку і привітання від Гол. Управи ООЧСУ для членства Відділу за пророблену працю, теж взивав присутніх служити великим нашим ідеям, щоб прискорити визволення нашого народу з під ворожої окупації.

Д-р Євген Котик — голова місцевого Відділу УККА дякував за щиру співпрацю з Відділом УККА, порушуючи багато актуальних справ політичного і суспільно-громадського характеру. Д-р Євген Котик п'ять років виконує громадську працю на терені Джерзі Ситі, втішається повагою і пошаною серед української спільноти. При внесеннях і побажаннях забирали слово десять осіб, які заторкнули ряд важливих і актуальних справ. Предсідник Президії інж. Іван Кравчук закрив Загальні Збори, а присутні відспівали гимн Івана Франка: „Не пора".

Після Зборів відбулася спільна перекуска, на якій присутні зложили 25 дол. на будову надгробника світлої пам'яті Григорія Мацейка в Арґентині.

Евстахій Ясеньовський

ПОВІДОМЛЕННЯ УКУ

Секретаріят Українського Католицького Університету ім. св. Климентія Папи в Римі повідомляє всіх заінтересованих, що Третій Літній Академічний Курс УКУ відбудеться від 15-го червня до 15-го липня 1972 року.

Початок викладів у четвер 15-го червня, закінчення — у суботу 15-го липня, а на святочне закриття Курсів буде відправлена Архиєрейська Літургія в неділю 16-го липня 1972 р.

Виклади Літнього Курсу будуть відбуватися у великій залі університету, а студенти й викладачі замешкають у приміщеннях університету при Віа Боччея 478 та в обителі при Храмі свв. Сергія і Вакха (П'яцца Мадона дей Монті 3).

Оплата за Курс виносить 75 дол. (Передбачено знижку, або у вийнятковому випадку і звільнення, для незаможніх, про що належить написати прохання, підтримане рекомендацією душпастиря).

Кошти перебування — 6 дол. денно (або рівновартість). Пропонуємо кандидатам на Курс, які не в стані покрити цих коштів, звертатися до парафіяльних урядів, церковних, мирянських і громадських організацій про допомогу.

Курси, як уже було подано в попередніх повідомленнях, призначені для доповнення й відсвіження попереднього знання в теологічних дисциплінах, а для багатьох без духовної освіти — для придбання основ богословських знань, так потрібних для сучасних мирян; для збагачення українознавчої освіти і поглиблення різних аспектів важливих суспільствознавчих дисциплін. В цьому відношенні Курси можуть бути корисними так для священиків і студентів теології, як і для студентів, учителів українознавчих шкіл та суспільних діячів, головно для виховників молоді.

Нижче подаємо список професорів та їхніх предметів:

Кир Володимир Маланчук (Париж): Вибрані актуальні богословсько-філософічні питання

Отець прелат Мирослав Марусин (Рим): Джерела української літургічної традиції

Отець Іван Музичка (Англія): Деякі питання пасторальної теології і суспільного виховання

Константин Біда (Оттава): Вибрані питання української літератури

Богдан Боцюрків (Оттава): Совєтська релігійна політика і становище релігії в комуністичних країнах

Радослав Жук (Монтреаль): Деякі аспекти сучасного українського церковного мистецтва

Петро Зелений (Бельгія): Сільське господарство України

Петро Ісаїв (Філядельфія): Деякі питання історії України

Василь Лев (Скрентон): Питання развитку української мови, головно літургічної

Богдан Лончина (Дітройт): Жанна д'Арк у світовій літературі

Василь Маркусь (Рим): Державне право України (історичний огляд)

Михайло Марунчак (Вінніпеґ): Стан і проблеми українських поселень

Теодор Мацьків (Акрон, ЗСА): З дипломатичної історії козацької доби

Юрій Старосольський (Вашингтон): Вибрані питання українського права (аналіза й порівняння)

Богдан Цимбалістий (ЗСА): питання виховної психології.

Передбачені ще деякі гостинні доповіді інших науковців і теологів.

Докладніший поділ лекцій буде подано на місці. Назагал, виклади будуть відбуватися дообіду із зарезервуванням вільного часу пообіді для екскурсій та оглядин Риму й околиць. Також передбачено провести спільні прогулянки поза Рим. Деякі вечори будуть присвячені для семінарів та дискусійних груп. До диспозиції студентам стоятиме бібліотека УКУ, а також ті, що бажають працювати над спеціяльними темами, зможуть користуватися іншими римськими бібліотеками.

Ректорат Університету видасть відповідні посвідчення участи студентам, як також для бажаючих будуть проведені іспити-кольоквії, що буде позначено на такій посвідці. Таким чином учасники Літнього Курсу зможуть сподіватися, що їм хоч частково будуть враховані ці курси (кредити) в інших високих школах.

Адміністрація Університету закликає всіх бажаючих узяти участь у курсах — негайно зголошуватися. Щиро прохаємо Впр. Отців Душпастирів спопуляризувати ці наші Курси так в Европі, як і за океаном та, оскільки можливо, посередничати, щоб потребуючі й відповідні кандидати одержали допомогу з деяких місцевих джерел.

У всіх справах Курсу треба звертатися на адресу:

Universitá Cattolica Ucraina, Via Boccea 478, 00166 Roma, Italia.

Секретаріят

Молодий український економіст Богдан Пікас

Серед широких кіл економістів у східних стейтах Америки здобув загальне признання молодий український економіст, доцент Ніяґарського університету — Богдан Пікас, кол. український і американський пластун.

Проф. Богдан Пікас народився в Повергові, Україна, 15-го червня 1942 р. син п-ва Івана й Катерини Пікас прибув до Америки з батьками й старшими братами (вони інженери, активні в українському громадському житті) в 1949 році. Після закінчен. середньої школи між 1949-64 роками відбув військову повинність в американ. армії, а опісля студіював економію в Нюгейвенському університеті. Там здобув ступінь бакалявра економічних наук у 1968 р. Ще перед закінченням студій був економічним дорадником кінної ґвардії, губернатора Конектикат і заразом заступником директора господарських можливостей шкільної системи в Ню Гевені. Крім членства в різних українських установах, проф. Б. Пікас є дійсним членом Американської Торговельної Асоціяції, Асоціяції Американських Економістів, Асоціяції Професорів Американських Університетів, Асоціяції Охорони Природи і багато інших. Від 1968-го р. Б. Пікас став працювати інструктором економії в Ніяґарському університеті, після отримання ступеня маґістра економічних наук в Боффальському університеті, де тепер здобуває докторат з економії. Одружений з Анастазією Марією з дому Нікель, молодою учителькою середніх професійних шкіл, знаною з тактовного пропаґування українського стилю жіночих одягів.

Проф. Пікас відомий з частих виступів у американських колах професіоналістів і економістів.

З. С.

ПІВДЕННА КОРЕЯ ГОТОВА співпрацювати з усіма країнами, без уваги на їх устрій, якщо тільки вони не приготовляють наїзду проти Південної Кореї — заявив її президент Чунґ Гі Парк на церемонії з нагоди 11-их роковин військового перевороту, в якому він прийшов до влади. Він погодився, щоби Червоні Хрести з Південної і Північної Кореї співпрацювали з остаточною метою на оці — довести до мирного з'єднання тих обох частин поділеної Кореї.

СОВЄТИ ПОГОДИЛИСЯ заплатити 500 мільйонів долярів, як зворот свого воєнного довгу Америці. Доставлені зброя й всі інші товари за другої світової війни, які врятували Совєтському Союзові його екзистенцію, вартували кругло 11 більйонів. Остаточно ЗСА домагалися звороту 800 мільйонів, а Совєти погоджувалися на 300 мільйонів, до чого тепер у Москві добавили ще 200 мільйонів. ЗСА погодились.

Жертвенність громади в сторіччя НТШ

Серед безлічі культурних імпрез, святкувань і ювілеїв, що їх влаштовує наша зорганізована громада, вирізняється ювілей століття Наукового Товариства ім. Шевченка. НТШ, яке перетривало обі окупації на Рідних Землях і перебороло непевні початки свогоісходу, відновило на трьох континентах наполегливу наукову, культурну, педагогічну і громадсько- суспільну працю, зорганізувавши своїх членів у чотирьох автономних Товариствах в Европі, Канаді, ЗСА і Австралії.

НТШ об'єднує сьогодні і координує працю всіх тих науковців, яким дорогий є дальший розвиток наших наукових надбань та нашої культури. НТШ інформує також, своїми науковими творами, чужий науковий світ про нашу минувшину, історію, культуру та науку. З нагоди століття НТШ підготовляє також відповідні, науково удокументовані праці з вище поданих ділянок науки, українською і англійською мовами, а кошти тих видань винесуть приблизно коло 50 тисяч долярів.

Відзначення століття НТШ, що припадає на 1973 р., буде великим піднесенням духа для всіх тих, яким дорога є наша майбутність. Наш ювілей буде ще одним доказом нескорености українського духа та доцільности нашої праці.

Наше громадянство правильно зрозуміло наші завдання та щиро відгукнулося на наші заклики, щоб морально і матеріяльно причинитися до нашого спільного діла. З цієї нагоди подаємо другу листу жертводавців, які виявили відданість ідеалам Тараса Шевченка, нашого Патрона і тим причинилися до гідної підготови нашого століття:

500 долярів — склав проф. д-р Степан Кулик, Таксон, 250 долярів — д-р В. Пруць, 200 долярів — „Провидіння" СУА, Кредитівка „Самопоміч", 150 дол. п-во д-р Я. Макарушки, Дітройт, 120 долярів — Ю. Личковський;

По 100 долярів: — п-і Л. Мурин, „Бандуристи" Дітройт, М. Плешкан, проф. д-р М. Яната, „Самопоміч" Нюарк, І. Кефор, д-р А. Шкільник, д-р І. Карапінка, д-р Ю. Карапінка, д-р Я. Рожанковський, д-р Ю. Трухлий, д-р С. Войтович, В. Кий, проф. д-р Р. Осінчук, арх. Ю. Ястремський, дир. В. Дармохвал, д-р І. Новосівський, Відділ ТУІА Дітройт, І. Гринкевич, п-і М. Головінська, С. Островський.

По 50 дол.: — проф. д-р М. Стахів, д-р Я. Стахів, д-р Б. Худьо, проф. д-р М. Грещишин, д-р Я. Войнаровський, Ю. Юрків, проф. Б. Галаган, А. Ґудзяк, д-р М. Грушка, проф. С. Гординський, д-р Т. Шеґедин, д-р Я. Восвідка, Г. Корсун, „Кредитівка" Мільвокі, д-р І. Домбчевський, інж. Ю. Савіцький, д-р К. Г. Рогозинський, інж. О. Цибрівський.

30 дол. — д-р І. Метіль;

По 25 долярів: — проф. д-р В. Лев, проф. д-р М. Чировський, д-р інж. Р. Шехович, проф. д-р М. Зайцев, проф. д-р Я. Богатюк, проф. д-р Ю. Мачук, адв. І. Панчук, проф. д-р Я. Падох, п-ство О. Щудлук, д-р И. Оришкевич, Я. Ґелета, дир. Т. Миник, проф. д-р В. Ящук, д-р А. Стрільбицький, С. Сім'яник, д-р І. Політило, Твін Бей Віллідж, о. проф. д-р М. Войнар, о. проф. д-р І. Нагаєвський, д-р Б. Кіналь;

По 20 дол.: — д-р П. Джуль, проф. д-р З. Храпливий, д-р В. Федорців, д-р В. Онуферко, інж. М. Савицький, пані П. Скремета, п-ство В. Дмитренки (1 рата), ред. Л. Бурачинська, М. Ґайдич, проф. д-р І. Ратич, В. Новаковський.

Інші пожертви подамо в наступному комунікаті. Всім жертводавцям складаємо нашу найщирішу подяку за прихильність для нашого Товариства та за моральну і матеріяльну піддержку нашої діяльности.

Загальні Збори Відділу „Самопоміч" у Балтиморі

18-го березня ц. р. відбулися загальні збори Відділу ОУА „Самопоміч" у Балтиморі, Мд. Збори відкрив голова Відділу Є. Притула о годині 5:30 вечора, привітав присутніх, а зокрема голову Централі Степана Сprинського, подав порядок нарад, який прийнято без змін.

До президії зборів вибрано мґ-ра Володимира Романовського — предсідника, проф. Петра Войтовича — заступника предсідника, мгр Володимира Ганаса — секретаря. Протокол з попередніх зборів відчитав Теодор Хай, який прийнято.

Звіти склали: Е Притула, який перед звітуванням подав листу померлих членів, що їх вшановано вставанням і однохвилинною мовчанкою. Дальше звітували: секретар Данило Пісецький, касир проф. Семен Михайлишин, референт суспільної опіки мгр Володимир Ганас, голова Контрольної комісії Теодор Хай, який поставив пропозицію на уділення абсолюторію уступаючій Управі. Звітовано про висилку пачок і переведення збірки, відвідини старших віком самітніх у шпиталях і в домах, опіку над садочками у Німеччині, Австрії і Бразилії, розбудову бібліотеки, яка нараховує понад 600 книжок і якою користуються члени. Зібрано поважну суму на Церкву в Потребі.

Вив'язалася дискусія. Вияснення і відповіді подав голова Емануїл Притула.

Голова Централі Степан Спринський передав привіт передав привіт і побажання від Головної Управи, насвітлив вагу і значення ОУА „Самопоміч" для української спільноти. Зокрема унаглядним ролю і завдання на майбутнє: суспільно-допомогову акцію братам у різних країнах поселення, розбудову кредитових кооператив, культурно - освітня ділянка та збереження молоді і т. д.

По уділенні абсолюторії уступаючій Управі, вибрано нову: Емануїл Притула — голова, Данило Пісецький — заступник голови, Елевтерій Павлюк — секретар, проф. Семен Михайлишин — касир мгр Володимир Ганас — референт суспільної опіки, Семен Поліщук — господарський референт, Василь Корж — член Управи. Контрольна комісія: Теодор Хай, інж. Володимир Сушко і Олекса Дуда. Делеґати на З'їзд Централі: Е. Притула, Теодор Хай і заступник Семен Поліщук.

Нововибраний голова Е. Притула, подякувавши в імені нової Управи за довір'я та заявив, що доложить всіх зусиль щоб нелегкі завдання виконати на добро української спільноти в якнайбільше стислій співпраці з Централею.

Предсідник зборів мґр Володимир Романовський подякував присутнім і закрив збори о годині 7:15 вечора.

Д. П.

Вже й в Чіле „недільники"

Сантіяґо. — Президент-марксист Чіле д-р Алленде звернувся минулого тижня до чілійського народу із закликом, вийти й працювати безплатно для „держави" у неділю 14 травня. Для того не було ніякої особливої нагоди, лише економіка Чіле опинилася в такому жалюгідном стані за рік лівого урядування в країні, що владі доводиться вдаватися до використовування трудящих при безплатній праці. Чілійська преса повідомила в понеділок, що „в загальнонаціональному недільнику взяли участь сотні тисяч чілійців.

Совєтська преса з 16 травня, в тому й „Радянська Україна" повідомляли, для зразка своїм трудящим, що на недільник вийшов „президент д-р Алленде, робітники, селяни, інженери, лікарі, державні службовці, викладачі, студенти, школярі".

У Чіле живе понад 7 мільйонів людей, а на „добровільний недільник" вийшли тільки сотні тисяч.

NOW ON SALE

VOLUME II

Ukraine: A Concise Encyclopaedia

SHIPMENT OF

SECOND VOLUME

of

UKRAINE: A CONCISE ENCYCLOPAEDIA

received from Toronto University Press

The volume, prepared by the Shevchenko Scientific Society under the editorship of Prof. Volodymyr Kubijovych, is sponsored by the Ukrainian National Association.

The second volume of this truly monumental work on Ukraine contains the following:

1. ***Law;***
2. ***The Ukrainian Church;***
3. ***Scholarship;***
4. ***Education and Schools;***
5. ***Libraries, Archives, and Museums;***
6. ***Book Printing, Publishing and the Press;***
7. ***The Arts;***
8. ***Music and Choreograpny;***
9. ***Theater and Cinema;***
10. ***National Economy;***
11. ***Health and Medical Services and Physical Culture;***
12. ***The Armed Forces;***
13. ***Ukrainians Abroad***

The second volume, like the first one, includes a new foreword by Prof. Ernest J. Simmons, an introduction, explanatory remarks on the system of transliteration and abbreviations used, and an exhaustive index. All material, including extensive bibliographies, has been brought up to date. The volume has approximately 1,500 pages of text, 726 illustrations, 8 color and 22 black-and-white plates, and six large maps of Ukraine.

THE PRICE OF THE SECOND VOLUME

IS $60.00.

The first edition of Volume I of the encyclopaedia (which includes: General Information, Physical Geography and Natural History, Population, Ethnography, Ukrainian Language, History of Ukraine, Ukrainian Culture, and Ukrainian Literature) IS SOLD OUT. The SECOND EDITION has already appeared. Because of the high costs of printing, the price of Volume I is $45.00.

YOU CAN OBTAIN BOTH VOLUMES

FOR ONLY $94.50

Fill out the order blank on the left and mail it with your check or money order to:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

81-83 Grand Street

JERSEY CITY, N.J. 07303

У нашій книгарні можна набути:

Д-р Михайло Данилюк: **На медечні теми — Лікарський довідник**	$10.00
Д-р Михайло Данилюк: **Повстанський записник**	2.25
Д-р Лука Луців: **Іван Франко — борець за національну і соціяльну справедливість**	5.40
Д-р Лука Луців: **Тарас Шевченко — співець української слави і волі**	1.50
Д-р Лука Луців: **Маркіян Шашкевич** — Біографія і характеристика творчости з додатком усіх оригінальних творів	1:20
Д-р Лука Луців: **Ольга Кобилянська. В сторіччя її народин**	.60
Д-р Лука Луців: **Іван Франко — життя і творчість**	.60
Роман Завадович: **Кобзарева гостина**	.30
Шевченкові думи і пісні — Shevchenko's Thought's and Lyrics	.60
Володимир Кедровський: **Обриси минулого**	1.50
А. Драган: **Український Народний Союз у минулому і сучасному**	.60
Іван Смолій: **У зеленому Підгір'ї — повість**	1.50
Безушко В.: **Богдан Лепкий**	.40
Ю. Буряківець: **Виноградник**	1.50
М. Верховинець: **Ідеш, брате мій**	.50
Височенко А.: **СССР без маски**	1.00
Ворд В.: **5 ідей, які змінюють світ**	2.50
Винниченко В.: **Між двох сил**	.40
Грицак П.: **Галицько-Волинська Держава**	2.00
Данько М.: **СССР в'язниця народів**	.30
Дашкевич Р.: **Артилерія Бригади СС в боротьбі за Київські Золоті Ворота**	2.00
Завадович Р.: **Сойка Штукарка**	.70
За волю України. Історичний Альманах УСС	10.00
Кащенко А.: **Борці за правду**	.50
Кедрин-Рудницький І.: **Викривлена правда**	.30
Керницький І.: **Перелетні птахи**	1.00
Кобець О.: **Записки полоненого**	2.00
Коренець О.: **Зшиток малого монґола**	.40
Купчинський Роман: **Скоропад**	3.50
Липа Ю.: **Призначення України**	1.00
Наш Львів	1.00
Пастернак М.: **Українська жінка у хореографії**	2.50
Прокопів: **По п'ятдесят шість роках на Україні**	.80
Ріпецький Ст.: **Українське Січове Стрілецтво**	3.00
Бібліографія джерел до історії УСС	1.00
Сімянців: **Спогади Богданівця**	1.00
Франко: **Лис Микита**	.30
Яковлів В.: **Договір Богдана Хмельницького**	1.00
І. Соневицький: **Артем Ведель і його музична спадщина**	3.00
Остап Тарнавський: **Брат Братові.** Книга про ЗУАДК	$7.00
М. Прокопів: **З Городиславич у світ широкий**	3.00
Панас Феденко: **Минуло півстоліття. Зимовий похід Армії УНР 1919-20**	1.50
Авраам Шіфрін: **У совєтській катівні**	1.50
Микола Палій: **Етсетера** — Кантати	1.00
Михайло Осадчий: **Більмо**	4.50
о. Николай Вояковський. **А те, що минуло...**	2.50
Е. Андієвська: **Герострати**	7.00
Ю. Лавриненко: **Зруб і парости**	6.00
Бойчук Б. - Бубчак Т.: **Координати т. 1 і 2**	9.80
Костюк Г.: **Теорія і дійсність**	3.00
О. Залевський: **Мала Музична Енциклопедія**	3.50
Удовиченко А.: **Третя Залізна Дивізія. Рік 1919.**	7.00
Кедрин І.: **Паралелі в історії України**	3.00
Городиський Орест: **Ген. Турчин — Особистий приятель през.** Линкольна	1.00
Лозинський, др. Михайло: **Галичина в рр. 1919 і 1920**	5.00
о. Богдан Курилас: **Нерон** — п'єса в 5-ох діях	2.00
Україна — Енциклопедія для молоді	15.00
З. Терлецька: **Українські страви**	7.00
Олесь Бабій: **Дві сестри**	3.00
Микола Ковалевський: **При джерелах боротьби**	6.80
Українські юристи під судом КҐБ	2.00
Іван Дзюба: **Інтернаціоналізм чи русифікація**	4.90
Ігор Калинець: **Підсумовуючи мовчання**	3.00
В. Софронів Левицький: **Кланялися Вам три України**	4.00
Любов Коленська: **Павлів Тріюмф**	4.00
Вадим Лесич: **Никифор з Криниці**	5.00
Володимир Галан: **Батерія Смерти**	5.00
Зосим Дончук: **Прірва.** Роман	4.00
Марта Тарнавська: **Хвалю ілюзію**	2.00
Д-р К. Паньківський: **Від Держави до Комітету**	3.75
Д-р К. Паньківський: **Від Комітету до Державного Центру**	6.00
Д-р К. Паньківський: **Роки німецької окупації**	·7.00
Роман Купчинський: **Скоропад.** Ілюстрації Едварда Козака	3.50
Леся Лисак: **Терпкі пахощі**	5.00
Контрасти. Збірка молодечої творчости (поезія, проза, музика, ґрафіка). Зредаґувала М. Л. Залеська-Онишкевич	3.50
А. Глібів: **Байки**	2.25
Микола Погідний-Угорчак: **Чарівний діямант**	2.50
Катерина Перелісна: **Мойй Матусі**	1.00
Уляна Любович: **Розкажу вам про Казахстан**	4.00
А. Княжинський: **Нарис історії римської літератури**	5.00
Іван Керницький: **Герой передмістя**	2.50
Іван Керницький: **Перелетні птахи**	1.50
О. Звичайна та М. Млаковий: **Ворог народу.** Повість. 1 і 2 томи	10.00
Василь Волицький: **Дещо про Рогатин і про Рогатинську Приватну Українську Гімназію**	2.00
Українське Академічне Козацтво „Запороже". Ювілейний Альбом. Зредаґував д-р Ол. Соколишин	5.00
Юнацтво в обороні Рідної Землі. Спогади про участь української молоді у Визвольних Змаганнях 1918-1920 рр.	2.00
Revolutionary Voices. Ukrainian Political Prisoners Condemn Russian Colonialism. By Slava Stetsko, M. A. Foreword by Ivan Matteo Lombardo	6.00
Hetman of Ukraine Ivan Mazepa — by Clarence A. Manning	$2.00
Ukraine Under the Soviets — by Clarence A. Manning	2.00
Ivan Franko, Poems — by Percival Cundy	2.50
Muse in Prison — by Yar Slavutych	.60
Their Land. An Anthology of Ukrainian Short Stories — by Michael Luchkovich	3.00
Spirit of Ukraine. Ukrainian Contributions to World Culture — by O. Snowyd	.60
The Ukraine: A Submerged Nation — by Willian Henry Chamberlin	1.00
Love Ukraine. Ukrainian Lyric by V. Sosyura. English Version by Yar Slavutych. Music by N. Fomenko	.60
Shevchenko's Testament. Adnotated Commentaries by John Panchuk	1.80
A. Dragan: **Ukrainian National Association. Its Past and Present**	1.20
Taras Shevchenko Bard of Ukraine by O. Doroshenko	.40
Ukrainian National Movement by Stephen Shumejko	.30
Dobriansky L.: **USA and the Soviet Myth**	6.50
Dobriansky L.: **The Vulnerable Russians**	5.95
Manning Cl.: **Ukrainian Literature**	7.50
Chornovil Vyacheslaw: **The Chornovil Papers**	6.00
A History of Ukraine — by W. Hrushevsky	15.00
Picture History of Eastern Europe by Ellsworth Raymond and John Stuart Martin	12.50

Належність за книжки посилати ТІЛЬКИ чеками або Поштовими Переказами. До грошевої посилки долучити 14 центів кошти пересилки від 1 книжки і 5% стейтового податку з Ню Джерзі.

SVOBODA

81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

З В'ЄТНАМУ ВІДКЛИКАНО в минулому тижні 500 піхотинців і 100 летунів, але приїзд багатьох військових кораблів із літаками на чердаках збалянсував ту втрату і число американських збройних сил у В'єтнамі було на кінець минулого тижня 64.800, так само, як тиждень перед тим.

ДИСТРИКТОВИЙ СУДДЯ ІРВІНҐ КАУФМАНН виніс рішення, за яким відновлено в учительських правах учителя Чарлза Джеймса із середньої школи в Корнінґу, Н. Й. Джеймса звільнили з праці, бо він вдягнув „антивоєнну пов'язку" на руку, протестуючи проти війни у В'єтнамі і так ходив ушколі. Суддя Кауфманн вважає, що він цим не порушив шкільної дисципліни.

АМЕРИКАНСЬКА МІЖНАРОДНА ТЕЛЕФОНІЧНА КОМПАНІЯ, ІТТ, рішуче заперечила поголоски про те, що вона втручалася в чілійські справи й намагалась не допустити до влади сучасного чілійського президента - марксиста д-ра Алленде. Д-р Алленде минулого тижня повідомив, що він плянує знаціоналізувати 70% акцій ІТТ, які та компанія має в Чілійській Телефонічній Компанії. Ще не відомо, як на таку чергову „соціялізацію" зареагує парлямент Чіле.

ІНДІЯ І ПАКІСТАН ВСТАНОВИЛИ дату конференції „на вершинах" тих двох держав: 28 червня ц. р. почнуть нараджуватись у Ню Делі індійський прем'єр Індіра Ганді й пакістанський президент Алі Зульфікар Бутто. Предметами нарад, які вже були підготовані нарадами делеґації з Індії у Пакістані, буде репатріяція 93.000 пакістанських вояків, визнання держави Банґладешу Пакістаном і визнання теперішнього перемир'я за перманентний стан миру.

В ОБОРОНІ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ

В Обороні Людських Прав в Україні, студенти закликають вислати листи до конґресменів і сенаторів. Подаємо, для прикладу, взірець такого листа.

United States Congress
Washington, D.C. 20501

Dear Sir:

Recent reports in our nation's newspapers indicate that there has been a series of arrests in Ukraine of dissident intellectuals whose sole crime, it would appear, was a protest against the Russification of their country. It was reported that the number of those arrested exceeds 100 persons, under an article of the Ukrainian SSR's criminal code which prohibits promulgation of "deliberately false fabrications defaming the Soviet state." This is obviously an elastic article used by the Soviet regime to suppress any view contrary to their own.

As a constituent I ask that you strongly urge President Nixon that when he is in Moscow, he request that such arrests end; that the Soviet Union honor the guarantees of civil liberties incorporated in its own constitution and those of the Universal Declaration of Human Rights to which the Soviet Union is a signatory; that he insist that political prisoners not be exploited as slave labor, specifically on projects which come under the provisions of the recently expanded U.S. — USSR trade agreements.

Sincerely,

____

____

____

Для обліку скільки листів вислано і до кого, прохається цю рубрику виповнити й вислати на адресу: **Students in Defense of Human rights in Ukraine, P.O. Box 774, Courthouse Station, Arlington, Virginia, 22216.**

Прізвище ______________________

Адреса ______________________

Я вислав листа до (конґресмена, сенатора) ______________________ дня ______________ дата.

Прошу вислати мені __________ (кількість) петицій заадресованих до президента Ніксона і __________ (кількість) петицій, заадресованих до конґресменів.

Залучую пожертву в сумі $______________, щоб допомогти в фінансуванні праці Студентів в Обороні Людських Прав в Україні.

ЗМІНА АДРЕСИ

ДО АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ"
81-83 GRAND STREET
(P.O. Box 346)
JERSEY CITY, N.J. 07303

ДОЛУЧУЮ 25 ЦЕНТІВ — прошу змінити мою адресу:

Моя СТАРА АДРЕСА була:

ЧИСЛО ВІДДІЛУ (якщо член УНС) ....
Ім'я і прізвище: ....
Адреса: ....
....

Моя НОВА АДРЕСА така:

Ім'я і прізвище: ....
Адреса: ....
.... Zip Code ......

Доповідь про міжнародні взаємини української держави

(амм) За почином Українського Історичного Товариства, Відділ в Ню Йорку, відбулася 25 травня ц. р. в приміщенні УВАН, доповідь д-ра Володимира Трембіцького на тему: „Новий підхід до питання міжнародних взаємин Української Держави 1917-1921 року".

Всупереч втертому у нас твердженню, що крім чотирьох центральних держав тільки Англія і Франція признавали державність України, — прелеґент поінформував, що 35 тодішніх держав світу (19 „де юре" і 16 „де факто", 28 в Европі, 6 в Азії й Арґентина в Америці) мали дипломатичні або консульські взаємини і визнавали українську державність. Хоч бурхливість тодішнього часу не дозволяла справно налагнати міжнародні зв'язки, то вже сам факт перебування в Києві акредитованих представників 32 держав має свою вимову. Засідання відкрив голова Відділу д-р Олександер Домбровський. Він також проводив дискусію.

ВЕСНЯНИЙ СУМІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ

Ню Йорк. — Традиційний Весняний концерт Осередку СУМ ім. ген.-хор. Т. Чупринки в Ню Йорку відбудеться у неділю 4-го червня в Стайвезант гайскул при 15-й вулиці, між 1 і 2 евню. Початок о 6-ій вечора. У програмі: виступи з хоровими піснями, музика, танці та мистецька рецитація силами молоді з різних мистецьких гуртків при Осередку.

„Хроніка поточних подій" подає нові інформації про заарештованих в Україні

(Закінчення зі стор. 1-ої)

3) Євген Сверстюк, 32-літній літературознавець, був звільнений із праці за писання протестних листів і йому не дозволено оборонити кандидатську дисертацію. Сверстюк автор багатьох критичних статтей, опублікованих в „самвидаві", в тому числі про роман О. Гончара „Собор". В час обшуку в його домі Сверстюк був хворий і його арештовано щойно по кількох днях в селі Боярка. Під час обшуку в нього забрано літературно-критичні статті.

4) Зіновій Антонюк, філолог. Забрано в нього „Хроніку поточних подій" й інші матеріяли.

5) Федір Коваленко, вчитель із села Боярка.

6) Леонід Селезенко, хемік.

7) Любов Середняк, 19 років, друкарка. Під час обшуку в неї забрано романи Солженіцина і Гросмана.

8) Василь Григоренко.

9.) Микола Плахотнюк.

10) Данило Шушук.

11) Леонід Плющ, математик, член ініціятивної групи для оборони прав людини в СССР. Під час обшуку в нього в дні 14 січня забрано самвидавні матеріяли і його ж власні рукописи.

Списка заарештованих у Львові „Хроніка" не подала. Із заарештованих там згаданий в дальшому тільки Вячеслав Чорновіл. Окремо згадується в цьому ж числі „Хроніки" проведений також 14 січня арешт Катерини Улицької в Умані. У неї забрано під час обшуку спогади про 1917-1919 роки в Україні, про Центральну Раду та про перші роки совєтської влади в Україні.

Повідомляє також „Хроніка", що в лютому 1972 року були проведені поновні обшуки в домах Зіновія Антонюка, Іван Дзюби, Зіновії Франко (внучки Івана Франка), Надії Світличної, Івана Світличного і Євгена Сверстюка.

Нове число „Українського Історика"

Мюнхен (Ф.Н.) — На днях вийде з друкарні й буде розіслане передплатникам нове число „Українського Історика" з наступним змістом: о. Іреней Назарко: „Великий князь київський Всеволод Ярославич", Любомир Винар: „Питання походження полк. Максима Кривоноса", Олександер Домбровський: „Північне Причорноморря в грецькій лотографії", Стефан Шірер: „Сковорода енд сосісті", Михайло Ждан: „Україна під пануванням Золотої Орди", Василь Маркусь: „Огляд та проблеми дослідження історії української еміграції в ЗСА", Лев Шанковський: „Аарис української воєнної історіографії". Наші Ювілеї: Наталія Полонська-Василенко: „Академік Юхимович Кримський"; Наукові Установи: Іван Світ „З діяльности Комісії для вивчення історії української іміграції"; З Архіву: О. Домбровський „Декілька недрукованих листів проф. Я. Пастернака". Огляди — рецензії: „Радянська Енциклопедія Історії України", т. 2. (М. Ждан), АНУС СР, В. М. Птуха. „Вибрані Твори" (Б. Винар) Люїс Ґан, „Партизани в історії" (Я. Раковський); П. Боровскі, „Українська німецька політика в 1918 р." (Б. Винар), Люб. Винар, Князь Дмитро Вишневецький (Т. Мацьків); „Канадійські Етнічні Студії" (Л. Винар); „Україна в теперішньому і минулому (М. Ждан), Філіп Фабрі, „Совєтський Союз і ІІІ Райх" (Ф. Кордуба); Лев Биковський: „Книгарні-бібліотеки-Академія". У розділі Бібліографічні нотатки знаходимо короткі рецензії на 20 книжок з українознавчою тематикою у різних мовах. Кінцевий розділ хроніка охоплює статті про Українське Історичне Товариство, Український Вільний Університет, Українську Вільну Академію Наук і Наукове товариство ім. Т. Шевченка. Річна передплата журналу — 10 ам. дол., а це число коштує $5.00 Передплату проситься вплачувати поштовим переказом на адерсу: Ukrainian Historian, P.O. Box 312, Kent, Ohio 44240.

ПОМЕР ПРОФ. СТЕПАН ТИМОШЕНКО...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

прибув до ЗСА, де в 1923-1927 роках був науковим консультантом Компанії Вестинґгавза і з 1927 професором Мичиґенського та з 1936 року Стенфордського університетів. Перейшовши на еміритуру в 1944 р., жив здебільшого в Німеччині, де й помер. Покійний був автором багатьох підручників українською й іншими мовами, в тому таких, як „Курс опору матеріялів" (1911), „Курс статики споруд" (1931), „Проблеми вібрації в техніці" (1932), „Теорія пружної стабільности" (1936), „Теорія пружности (1939), „Теорія структур" (1945) та інших. Був членом багатьох Академій Наук світу, в тому числі АН СССР з 1928 р., Американської, Французької, Італійської, польської Академії Технічних Наук, членом Королівського Товариства в Лондоні та баг. ін. Був почесним доктором багатьох університетів та високих технічних шкіл. В 1944 році Інститут Френкліна у Філядельфії відзначив проф. С. Тимошенка медалею Луїса Леві за працю п.н. „Теорія висних мостів" і в 1958 році цей же Інститут нагородив його медалею Еліота Крессона. Товариство Американських Інженерів Механіків встановило було в 1957 році медалю імени проф. Степана Тимошенка за заслуги і праці в ділянці прикладної техніки. Праці проф. Степана Тимошенка були стандартними підручниками для інженерів у ЗСА і в інших країнах світу.

Товариство Українських Бібліотекарів Канади відновлює діяльність

13-го квітня ц. р. українські бібліотекарі міста Торонта відбули сходини, на яких вирішено відновити діяльність Українських Бібліотекарів Канади. Обговорено ряд справ, які заслуговують на увагу українських бібліотекарів, а зокрема дуже болючу проблему книжкових фондів українських бібліотек Торонта і Канади. Багато унікальних книжок знаходиться у цих бібліотеках, але на жаль про них дуже часто не знають навіть бібліотекарі поодиноких організаційних бібліотек, бо їхні книжки не покаталоговані. Для скріплення українознавчих студій, яких число в північній Америці більшає з року на рік, упорядкування книжкових фондів є проблемою першої ваги, а професійні бібліотекарі в цій ділянці могли б допомогти.

Вибрано управу Т-ва: Карпо Микитчук — голова, Іван Бонк — заступник голови, Микола Липовецький — секретар, Володимир Кузь — скарбник.

Сходинами проводив д-р Р. Сторощук, а секретарювали д-р А. Базилевич та п-і М. Ковальська.

Колишніх членів Т-ва та осіб, які хотіли б стати членами Т-ва, закликається звертатися на нижче подану адресу по членські заяви. Також проситься подавати прізвища і адреси осіб, котрим членські заяви треба було б вислати на адресу:

Ukrainian Library Association in Canada, c/o Mr. K. Mykytczuk, 23 Parkview Ave., Willowdale, Ont.

Членами Т-ва можуть стати професійні бібліотекарі, працівники бібліотек та особи зацікавлені бібліотечними справами.

Плян розбудови Києва на 25-30 років наперед

Київ. — На Пленумі Правління Спілки Архітектів УССР зроблено звіт про виконання першої, малої частини загального пляну розбудови столиці України, розрахованого на 25-30 р. За останні 5 років, відколи почалося здійснювання того пляну, в Києві збудовано 3 мільйони 700 000 квадратових метрів квартирних помешкань. Їх виявляється замало, бо кожний, хто хоче знайти помешкання в Києві, мусить наперед знайти працю, а праці не може знайти, доки не знайде наперед мешкання. Закінчено споруджування нових чималих житлових масивів на околицях міста, таких як Русанівський, Водопарку, Відрадного, Першотравневого, Сирецького, Нивок, а в процесі будування житлові масиви Березняки, Лівобережний, Лісовий, де ще недавно був ліс. У експлуатацію здали нову, коротку лінію підземної залізниці, бо тільки півтора кілометри довжини. Від площі „Перемога" до Микільської Борщагівської почали прокладати нову, швидкісну лінію трамваю: по тій маґістралі не можна проїхати автами, десятки тисяч людей мусять якось добиратися до місця праці. На Пленумі вислухали критичні завваги про якість житлового будівництва і „вирішили підвищити якість проєктування і будівництва в Києві".

ЛЕЛЕКИ ПОВЕРНУЛИСЬ ДОДОМУ

Учень Чернелівської школи на Хмельниччині Сашко Медяник минулого року забрав додому з гнізда чотирьох малих, безсилих лелек. Всю зиму годував та піклувався ними. Лелеки звикли до хлопця, ходили за ним. Коли ж зміцніли, зформували „ключ" і полетіли ув ирій. Цієї весни всі четверо повернулись до Чернелівки на стовбур у старе гніздо, звідки їх маленьких и забрав учень.

ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ

Рідко коли так буває, щоб в близькій родині трапилось в той сам час аж два похорони. Саме минулого тижня на полудні Чикаго в родині Кравчишинів і Перунів поховали дві мами.

31-го квітня 1972 р. ввечір відійшла у Вічність, проживши 61 рік

бл. п. АННА ПЕРУН з дому ВОРОТИЛО

Покійна залишила у глибокій жалобі мужа Михайла, доньку Марію Гант з чоловіком Даном, доньку Анцу, сина Григорія з жінкою Гуен, сина Василя і сина Михайла з жінкою Марією та шестеро внуків. Крім того ще свою маму Параскевію Воротило та ближчу й дальшу родину.

Тої самої ночі, але вже 1-го травня над ранок відійшла у Вічність проживши 68 років,

бл. п. МАРІЯ КРАВЧИШИН з дому ПЕРУН

Покійна Марія Кравчишин залишила у глибокій жалобі мужа Івана, доньку Анцу Зеліско з чоловіком Петром, доньку Марію, сина Михайла з жінкою Джозефін, сина Івана з жінкою Барбарою і 12 внуків та одного правнука. Так само ближчу й дальшу родину.

Обі Покійні братові, а саме Марія Кравчишин і Анна Перун були поховані 4-го травня 1972 р. на Сент Мері цвинтарі на півдні Чикаґа.

■

Цією дорогою опечалені мужі Покійних Іван Кравчишин і Михайло Перун зі своїми родинами складають щиру подяку Священикам з парафії Пречистої Діви Марії при Полайна, за всі похоронні відправи, всім Рідним, Приятелям і Знайомим за участь у похоронах і Панахидах, за квіти, за Служби Божі та щирі співчуття. Дорогим Внукам за те, що несли домовини та панам Роздільським за вдірцеве переведення похоронів. Всім, Всім щире спасибі від родини Кравчишин і Перун.

А дорогі Марія і Анна нехай з Богом спочивають і пам'ять про Них буде з роду в рід.

ВОЛЛСТРІТ ПОВІДОМИВ ПРО ПРИЗНАЧЕННЯ ЧОРНОГО дипломата Джероме Голленда директором „Ню Йорк Стак Ексчендж". Дж. Голланд повернеться Швеції, де він займає поста амбасадора ЗСА, він вже акцептував своє нове призначення. Вперше за 180 років існування Ню Йоркську Біржу очолить неґр.

ПОЛІЦІЯ СТВЕРДЖУЄ, ЩО З НЮ ЙОРКУ поволі зникають так звані „пушери" — продавці наркотиків. Вони почали переселюватись і переносити свою нелегальну „діяльність" на дальші околиці поза містом.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Кревними і Знайомими, що після 28-літнього заслання і каторги на далекому і холодному Сибіру, упокоївся в Бозі на 43-му році життя наш Найдорожчий

СИН, БРАТ, ШВАҐЕР І ВУЙКО

ОЛЕКСАНДЕР МАКСИМІЛІЯН ОНУФЕРКО

вояк Першої Дивізії „Галичина", учасник боїв під Бродами і окруження.

■

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

буде відправлена в Церкві Царя Христа у Філядельфії, при вул. Каюга в СУБОТУ, 3 ЧЕРВНЯ 1972 РОКУ о год. 8-ій рано.

В тяжкому смутку, горем прибиті:

мати — ГАЛИНА ОНУФЕРКО-ШВАК з мужем АНТОНОМ ШВАК
сестра — ІРИНА з мужем д-ром ВОЛОДИМИРОМ ПРОЦЮК з дітьми і внуками
брат — мґр ТЕОДОЗІЙ ОНУФЕРКО з дружиною СЛАВОЮ і донечкою

■

Нехай холодна та далека сибірська земля, скроплена невинною кров'ю і потом наших сестер і братів засланих туди за любов до України, буде Йому легкою!

Волею Всевишнього відійшла від нас у Вічність дня 28-го травня 1972 р., на 63-му році життя, наша Найдорожча

ДРУЖИНА, ДОНЬКА, МАМА, СЕСТРА І БАБУНЯ

св. п. ВЕРОНІКА ФИЛОНОВИЧ

учасниця Визвольної Боротьби Карпатської України.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися дня 30-го травня 1972 р. на цвинтарі Forest Lawn Memorial Park, Ст. Пол, Міннеаполіс.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Горем прибиті:

ВАСИЛЬ ФИЛОНОВИЧ — чоловік
ВАСИЛЬ ФИЛОНОВИЧ — син з дружиною ЛІДІЄЮ
ЕВДОКІЯ МІХАЛЕВИЧ — мама
МИХАЙЛО МІХАЛЕВИЧ — брат з родиною
МАРКО і ДАНИЛО ФИЛОНОВИЧ — внуки

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ПЕРЕДЧАСНОЇ СМЕРТИ нашої Найдорожчої і Незабутньої

бл. п. СОНІ КАЧМАР-ПИТ

в суботу, 3-го червня 1972 р.

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в РИМІ, МОНТРЕАЛІ, ЧИКАГО, НЮ ГЕЙВЕНІ і в КАПЛИЦІ на СОЮЗІВЦІ о год. 10:30 в КЕРГОНКСОНІ, Н. Й.

За спокій душі дорогої Покійної про молитви щиро просить

РОДИНА

ДІЛИМОСЯ СУМНОЮ ВІСТКОЮ,
ЩО 29-го ТРАВНЯ 1972 РОКУ У ВУПЕРТАЛІ В НІМЕЧЧИНІ
ВІДІЙШОВ У ВІЧНІСТЬ НА 94-му РОЦІ ЖИТТЯ

Д-р СТЕПАН ТИМОШЕНКО

ПРОФЕСОР-ЕМЕРИТ СТЕНФОРДСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЧЛЕН-ЗАСНОВНИК ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ НАУК В КИЄВІ.

РОДИНА

ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ „ВОЛОШКИ"

Танцювальна Група „Волошки"

Український народний танець є одним із найблискучіших видів народної творчости в цілому світі. Він виявляє енергію й сильний дух українського народу. Різні види танцю віддзеркалюють настрій і думку, надхнення і уяву, творчість і прагнення народу. Уміле виконання українських танців вимагає великого вишколу, але зате їхня краса є безмежна. Показати хоча малу частину багатства українського народного танцю в етнічному оформленні є метою концерту, який даватиме танцювальний ансамбль „Волошки" 3-го червня ц. р. о 8-ій год. вечора в авдиторії Бенджамін Франклін Гай Скул Філядельфія.

Танцювальний ансамбль, який згодом отримав назву „Волошки", створено при ОДУМ у Філядельфії в 1960-му році з ініціятиви Єфросінії Бережної. Мета ансамблю була й до цього часу є ознайомлювати й поширювати цю галузь української культури на американському терені.

Першим мистецьким керівником і акордеоністом ансамблю був Віктор Литвиненко. Він увів у репертуар такі танці як „Лопнув обруч", „Дощик" і „Гопак-вихор". Деякий час працювала з дівчатами ансамблю відома американська танцюристка, Одрі Букспан, і додала до репертуару стилізовану композицію танку, „Дівчата в полі". Тамара Дяченко, одна із перших членів ансамблю, також вела працю на протязі восьми років разом з теперішнім мистецьким керівником ансамблю, Зосю Граур Корсун. Після осягнення добрих основ у клясичному балеті Зоя Корсун вчилася у різних учителів українського танцю й продовжує свої хореографічні студії, користаючи з досвіду кращих аматорських і професійних виконавців. На протязі останніх двох років вона старалася поширити репертуар ансамблю новими танцями, які складатимуть більшу частину програми концерту 3-го червня.

У 1970-му р. ансамбль „Волошки" був радий прийняти в свої ряди теперішнього музичного керівника, Александра Вощенкова, який як акордеоніст - віртуоз є лавреатом різних крайових і інтернаціональних конкурсів на акордеоні і музичну композицію. Окрім цього він є відомим знавцем народної музики різних слов'янських народів. Працюючи при ансамблі „Волошки", Александер Вощенко вибирає, аранжує й навіть коли треба пише свої оригінальні композиції до танцю в українській народній традиції.

У 1970-му р. теж рішено поширити членство ансамблю і приймати молодь із інших молодечих організацій з метою стати всегромадською мистецькою одиницею. До певної міри це вдалося, і тепер в ансамблі є члени, які виховуються в різних молодечих організаціях.

Втримати українську танцювальну групу тут на чужині не легка справа. Особа, яка хоче стати танцюристом, мусить мати природну здібність, велике зацікавлення танцем, а також терпеливість для постійного повторення рухів і фігур, що веде до досконалости. Навіть і тоді, лише після декількох років підготови й практики можна стати зразковим танцюристом. Окрім технічної підготови танцюристів, самі українські строї вимагають довгої праці і великих фінансових витрат. На протязі останніх десяти років працювали різні комітети самих членів ансамблю в дослідженні, плянуванні і шитті строїв. Комітети старалися оформити стилеві строї, взоруючися на оригінальних строях, що відповідало б потребам ансамблю. Особливу увагу зверталося на сценічність строїв і вирівнювання якости й стилю строїв поміж членством. Основні строї ансамблю, на концерті, — це полтавський і гуцульський стрій з топірцями. Кожна танцювальна група потребує великої залі, щоб провадити свою працю. Це знову — важлива проблема, зокрема при малій фінансовій базі. У цьому багато допомогла ансамблеві „Волошки" парафія церкви Святої Покрови, і за те цій парафії складається особлива подяка.

Не зважаючи на всі трудноші, танцювальний ансамбль „Волошки" осягнув певний успіх. Ансамбль став відомим на сході Америки, а також і в Канаді із своїх виступів. Листа організацій та установ, — українських і американських, для яких ансамбль виступав, є дійсно імпозантна. До цієї листи входять Пенсильвенійський університет, Темпл університет, Т-во Прихильників Української Національної Республіки, Український Конгресовий Комітет, „Провидіння" парафія церкви святої Покрови, Український Робітничий Союз, Український Народний Союз, Т-во Українських Інженерів, місто Філядельфія, Nationalities Service Center, Center City Residents' Association, Folk Fair at Convention Hall і багато інших.

Концерт 3-го червня, це важливий етап в житті танцювального ансамблю „Волошки". Мета концерту — показати багатство українського народного танцю, не легка для здійснення і праця до концерту ведеться вже більше року. Програма концерту є різноманітна в стилевому, в сюжетному і в музичному розумінні. Показуватимуть нові версії традиційних танців, як „Метелиця" і „Гопак" і нові сюжетні танці, як „На дозвіллі" і „Як пішов наш Панас". Будуть і романтично-ліричні танці й танці, які докажуть відвагу й спритність наших козаків - танцюристів.

Окрім танців, які складатимуть більшу частину програми, солісти концерту, Луїза Граур і Світляна Мельник, виконають фортепіянові твори українських композиторів. У програмі — також виступ Александра Вощенкова з власними обробками українських народних мелодій для акордеону.

Поряд з самими виконавцями велику працю в підготову до концерту вкладає Віктор Корсун — його заходами виконано афішу про концерт. Він подбав про оформлення програмки й декорацію сцени для концерту. Молодий мистець і танцюрист, Володимир Хапко, також співпрацює у мистецькій декорації сцени.

Треба висловити сподівання, що концерт українських танців і музики буде важливим моментом у житті української спільноти в Філядельфії і, що наше громадянство масово підтримає цю імпрезу і дасть тим заохоту молодим талантам. Нехай же яскраве українське мистецтво живе й розвивається і тут на чужині.

В. К.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЕВГЕНІЯ Е. ЮРКІВ, членка УНС Відд. 204/455 в Ню Йорку, померла 31-го грудня 1971 на 77-му році життя. Покійна народилася в Калуші, Україна. Стала членкою УНСоюзу в 1948 році. Полишила в смутку дочку Ліду Белендюк з мужем Михайлом та синами Юрієм і Артуром, сина Юрія з дружиною Анною та дітьми Марком і Ренею. Похорон відбувся 3-го січня 1972 на цвинтарі св. Володимира в Палмертон, Пенсильванія.

Вічна їй Пам'ять!
Секретар Відділу

ВАСИЛЬ ЛУЦИШИН, член УНС Відд. 194 Т-ва Свобода в Ню Йорку, помер 7-го грудня 1971 на 67-му році життя. Покійний народився в Вишнівчику, Золочівського повіту. Став членом УНСоюзу в 1961 році. Полишив в смутку дружину Софію Луцишин. Похорон відбувся 10-го грудня 1971 р. на цвинтарі Gate of Heaven, Mt. Pleasant, N. Y.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

АНГЕЛИНА СУРОВЕЦЬКА, членка УНС Відд. 114 Т-ва св. Володимира в Чикаґо, померла 11-го січня 1972 р. на 57-му році життя. Покійна народилася в Боратин, Україна. Стала членкою УНСоюзу в 1961 році. Полишила в смутку мужа Миколу, синів Иосифа і Романа з дружинами і 6 внуками, 5 дочок Ірину, Ліду, Стефку, Миросю і Марію і 13 внучат, сестру Марію, брата Едварда і матір Иозефину. Похорон відбувся на цвинтарі св. Миколая в Leyden Township, Ill.

Вічна їй Пам'ять!
Секретар Відділу

ВОЛОДИМИР КАРПЯК, член УНС Відд. 153 Т-ва Л. Мишуги в Філядельфії, Па, помер 19 січня 1972 на 63-му році життя. Покійний народився в Перемишлі, Україна. Став членом УНСоюзу в 1952 році. Полишив в смутку дружину Марію, маму, сестру з родиною, багато приятелів, особливо в кругах працівників театру і комбатантів. Похорон відбувся 22 січня 1972 на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
І. Скіра, секр. Відд.

ПЕТРО СТАХУРА, член УНСоюзу Відд. 230 Т-ва св. Івана Хрестителя в Йонґставн, Огайо, помер 7 січня 1972 р. на 65-му році життя. Покійний народився в Віндбер, Па. Пенсилванія. Став членом УНСоюзу в 1936 році. Полишив в смутку дружину Марію, 4 сини Романа, Василя, Теодора і Роберта та 7 внуків. Похорон відбувся 10 січня 1972 на цвинтарі Калварія в Йонґставн, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
П. Ліщак, секретар

ФРАНК ВАВКО, член УНСоюзу Відд. 230 Т-ва св. Івана Хрестителя в Йонґставн, Ог., помер 8 січня 1972 на 66-му році життя. Покійний народився в Лайзенрінґ, Па. Став членом УНСоюзу в 1944 році. Полишив в смутку дружину Мей, 2 сини Даніел і Пилип, 1 дочку Ольгу Пушнак і 12 внуків. Похорон відбувся 11 січня на цвинтарі Калварія в Йонґставн, Огайо.

П. Ліщак, секретар

АНАСТАСІЯ ЛЕТНЯНЧИН, членка УНС Відд. 388 Т-ва Запорожська Січ в Честер, Па., померла 6 квітня 1972 р. на 76-му році життя. Покійна народилася в Грушові, повіт Дрогобич, Україна. Стала членкою УНСоюзу в 1944 р. Полишила в смутку мужа Івана. Похорон відбувся 12-го квітня 1972 р. на Lawn Cross Cemetery.

Вічна їй Пам'ять!
Секретар Відділу

МИХАЙЛО ІЛЬЧИШИН, член УНС Відд. 356 Т-ва „Карпати" в Омага, Небраска, помер 1 січня 1972 р. на 56-му році життя. Покійний народився в м. Зборів, Зах. Україна. Став членом УНСоюзу в 1959 році. Полишив в смутку дружину Ельфріду, одну дочку, два сини, невістку і одного внука. Похорон відбувся 4-го січня 1972 р. на цвинтар. Гіллкрест Семетері в Омага, Небраска.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ПАЗЯ ДЗЯДИК, членка УНСоюзу Відд. 67 Т-ва Запор Січ в Ансонії, помер в Дербі, Конн. на 80-му році життя. Покійний народився в Зах. Україні. Став членом УНСоюзу в 1922 році. Полишив в смутку 3 дочки Марію, Стефанію і Марту, 2-х синів Давида і Доналда, кілька внуків і правнуків, ближчу та дальшу родину. Похорон відбувся на цвинтарі св. Петра і Павла в Дербі, Конн.

Вічна Йому Пам'ять!
В. Попюк, секр.

МИХАЙЛО ШВЕЦЬ, член УНС Відд. 182 Т-ва Українська Січ в Клифтоні Н. Дж., помер 14 січня 1972 на 82 році життя. Покійний народився в с. Борки Великі пов. Скалат. Став членом УНСоюзу в 1922 році. До другої світової війни був активний в Відділі, займаючи різні пости, як також в громадському, церковному і політичному житті.. Полишив в смутку дружину Катерину. Похорон відбувся 17 січня 1972 р. на цвинтарі Укр. Православної Церкви св. Вознесіння в Клифтоні, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

НИКОЛА БЕЛАС, член УНСоюзу Відд. 336 Т-ва Сокіл в Клівленді, помер 8-го січня 1972 р. на 79-му році життя. Покійний народився в селі Випков Черніґівська, Україна. Став членом в 1930 р. Полишив в смутку дружину Анну, дочку Марію замужну Волошин і зятя Василя, 2 внуки і 2 правнуки. Похорон відбувся 11 січня 1972 при участи членів Т-ва Сокіл з церкви св. Володимира на цвинтар Вест Парк Семетері в Клівленд, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Григорій Кісіль, секр.

МАРІЯ КРОХМАЛЬНА, членка УНС Відд. 167 Т-ва о. Николая в Толедо, Огайо, померла 6 грудня 1971 р. на 84-му році життя. Покійна народилася в Поморяни, Зборів, Україна. Стала членкою УНСоюзу в 1938 році. Полишила в смутку 3 сини Ілія, Микола і Омелян, 3 дочки Юлія, Емілія і Елейн, 25 внуків і 16 правнуків.
Похорон відбувся 10 грудня на цвинтарі Калварі Семетері в Толедо, Огайо.

Вічна їй Пам'ять!
Іван Вельґан, секр.

ПЕТРО БАБЕЙ, член УНСоюзу Відд. 498 Т-ва „Дністер", помер 13-го січня 1972 р. Народжений 2-го березня 1898 в селі Стара Ропа, пов. Старий Самбір, Західна Україна. До УНСою вступив 28-го лютого 1954 р. Пполишив в смутку двох синів і дві замужні дочки, 12 внуків та 4 правнуки. Похоронений 17-го січня 1972 на кладовищі „Форест Лавн Парк" Борнабі, Б. К.

Вічна Йому Пам'ять!
Осип Касюхнич, секр

ЙОСИФ КМЕЦЬ, член УНС Відд. 182 Т-ва Українська Січ в Клифтоні, Н. Дж., помер 28 березня 1972 на 67-му році життя. Покійний народився в Корниловцях, Україна. Став членом УНСоюзу в 1927 році. Полишив в смутку дружину Антонету, сина Йосифа і дочку Катерину з їхніми родинами, братів Івана і Михайла та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся на цвинтарі Лодай Семетері в Лодай, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ДАРІЯ ПЕРЕГІВСЬКА, членка УНС Відд. 158 Т-ва Богдана Хмельницького в Брукліні, Н. Йорк, померла 30 січня 1972 р. на 69-му році життя. Покійна народилася в Підволочисках, повіт Скалат, Україна. Стала членкою УНСоюзу в 1951 році. Полишила в смутку мужа інж. Василя, дві дочки, двох зятів і внуків, брата і дальшу родину. Похорон відбувся 2-го лютого 1972 р. на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна їй Пам'ять!
Олександер Саноцький
Секретар Відділу

КАТЕРИНА ГАВРИЛЯК, членка УНС Відд. 167 Т-ва св. о. Николая в Толідо, Огайо, померла 25 березня 1972 р. на 77-му році життя. Покійна народилася в селі Ульцянові, пов. Ліско, Україна. Стала членкою УНСоюзу в 1934 році. Полишила в смутку мужа Стефана, дочку Анну, 3 внуки і 9 правнуків. Похорон відбувся 29 березня 1972 на цвинтарі Калварі Семетері, Толедо, Огайо.

Вічна їй Пам'ять!
Іван Вельґан, секретар

МИХАЙЛО ТУРЯНСЬКИЙ, член УНС Відд. 46 Т-ва Воля в Ню Йорку, помер 26 березня 1972 р. на 78-му році життя. Покійний народився в Тисьмениці, повіт Товмач. Став членом УНСоюзу в 1933 році. Полишив в смутку дружину Сабіну і сина Волтера з родиною. Похорон відбувся 30 березня 1972 на цвинтарі Кальварія в Ню Йорку.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ЙОЗЕФИНА ВОВК, членка УНС Відд. 383 Т-ва Петра і Павла в Бриджпорті, Па, померла 17 січня 1972 р. на 82-му році життя. Покійна народилася в селі Підліся, повіт Скалат, Зах. Україна. Стала членкою УНСоюзу в 1928 році. Полишила в смутку дві дочки Анна Кальман і Мирослава Клюс та 5 правнуків. Похорон відбувся 21 січня 1972 на цвинтарі св. ап. Петра і Павла в King of Prussia, Pa.

Вічна їй Пам'ять!
Секретар Відділу

ВОЛОДИМИР КОЗАК, член УНС Відд. 430 Т-ва Дністер в Філядельфії, помер 18 березня 1972 р. на 67-му році життя. Став членом УНСоюзу в 1969 році. Полишив в смутку дружину Ірину, дочок Віру і Христину. Похорон відбувся 24 березня на українському цвинтарі в Філядельфії.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

БОГДАН ДОМАЗАР, член УНС Відд. 408 Т-ва ім Митр. Андрія Шептицького в Торонті, Онтаріо, помер в ночі з 20 на 21 березня 1972 на 59-му році життя. Покійний народився в Коломиї, Україна. Став членом УНСоюзу в 1969 році. Полишив в смутку дочок Уляну і Христину. Похорон відбувся 23 березня на цвинтарі „Проспект" в Торонті.

Вічна Йому Пам'ять!
Ілля Курман, секретар

СЕМЕН БАРШІЧИК, член УНС Відд. 440 Т-ва ім. ген. Т. Чупринки в Торонті, помер 24 січня 1972 р. на 50-му році життя. Покійний народився в селі Довго, Дрогобич, Зах. Україна. Став членом УНСоюзу в 1965 році. Полишив в смутку дружину Михайлину, синів Івана, Володимира і Ігора, сестру та дальшу родину. Похорон відбувся 27 січня 1972 на цвинтарі Парк Лявн в Торонті.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ІВАН СОСУЛЬСЬКИЙ, член УНС Відд. 275 Т-ва „Дарахівщина в Джерзі Сіті, Н. Дж., помер 4 лютого 1972 р. на 77-му році життя. Покійний народився в Дарахів, повіт Теребовля, Україна. Став членом УНСоюзу в 1916 році. Полишив в смутку дочку Марію С. Грилан та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся на цвинтарі Норт Арлінґтон Семетері, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

Аплікація на прийняття
— на —
КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
на СОЮЗІВЦІ
КЕРГОНКСОН, Н. Й.
від 6-го до 31-го СЕРПНЯ 1972 року

Ім'я і прізвище: ....
Адреса: ....
Вік: .. Член УНС, Відділ: ....
Знання української мови:
СЛАВО ☐ ЗАДОВІЛЬНО ☐ ДОБРЕ ☐
Залучую на рахунок оплати $..........
(Повна оплата курсів — $150.00. Половину належности треба вплатити із аплікацією).
Аплікації висилати на адресу:
UKRAINIAN NATIGNAL ASSOCIATION ESTATE
Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

Розшуки

Родину
СТУПАКІВ ГРИГОРІЯ
та його синів
ІВАНА і МИХАЙЛА
з Дубового Гаю, Черніґівської области, розшукує Левченко Елизавета і дочка. Писати на адресу:
Mrs. E. Lewtchenko
89 West Street
Glenroy, Vic., 3046
Australia

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 3-го ЧЕРВНЯ 1972 р.

БРУКЛИН, Н. Й. Піврічні збори Т-ва Б. Хмельницького 158 Відд. о год. 7:30 веч. в УНДомі при 216-218 Гренд стріт. Проситься чл. прибути на збори. На порядку нарад звіт з піврічної діяльности Т-ва. — П. Польний, пред., М. Кіт, рек. секр.

ТАРЗАН, Ч. 6758. Тарзан і Чулю викликають допомогу з Мамбуззі

Почався важкий час для медсестри Наомі...

Тарзан подав радіо-депешу до летунської бази, просячи допомоги.., щоб вислати відтіль джет, який віднайшов би моторовий човен і тримав його під своєю обсервацією.

Дякую, генерале Ітсе! Вони схопили медсестру Наомі задалеко від нашої криївки, щоб ми могли скосити їх нашим скорострілом, не поціливши її! Чулю і я застрягли тут без руху, поки ви пришлете нам гелікоптер, щоб підняв нас відсіль!